Dacia in Biblie dovezi antice manuscrise biblice originale

Dorin

2012

autor: OBedeya dorin David Aurel Ben Aharon Cohen
.Şaback Studio Deva-Mintia
dorindavidaurel_1948@yahoo.ro
0730693323
Editura "HAGADAH AMONIM"
JERUSALEM ISBN: 0198146035

Dacia in Biblie dovezi antice manuscrise biblice originale expertiză ştinţifică ,arheologie şi concluzii

Dacia in Biblie dovezi antice manuscrise biblice originale

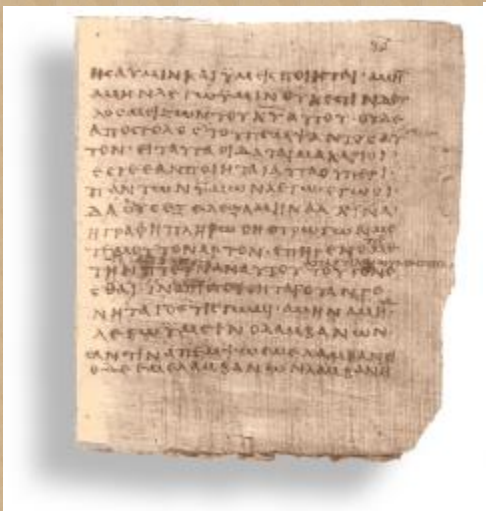

p066-Joh-cap12_vers16-21-II-III

p066-Joh-cap12_vers21-26-II-III

CODEX APOSTOLOIKI MS BODLERIANS IOANON / PARS I SPERMATON PARAKLETON

135-Joh-[12.13-22]-[12.22]-[31-12.31-40]

CODEX VATICANUS

Dacia in Biblie dovezi antice manuscrise biblice originale

LISTA CU MANUSCRISE ANTICE ŞI OBIECTE ARHEOLOGICE DOVEZI ALE DACILOR ÎN BIBLIE

CODEX APOSTOLOIKI MS BODLERIANS IOANON / PARS I SPERMATON PARAKLETON

p074-Act Fapte Apsot-cap1.26-vers2

p074-Act Fapte Apsot -cap2

CODEX APOSTOLOIKI MS BODLERIANS IOANON / PARS I DIHAHOS APOSTOLIKON

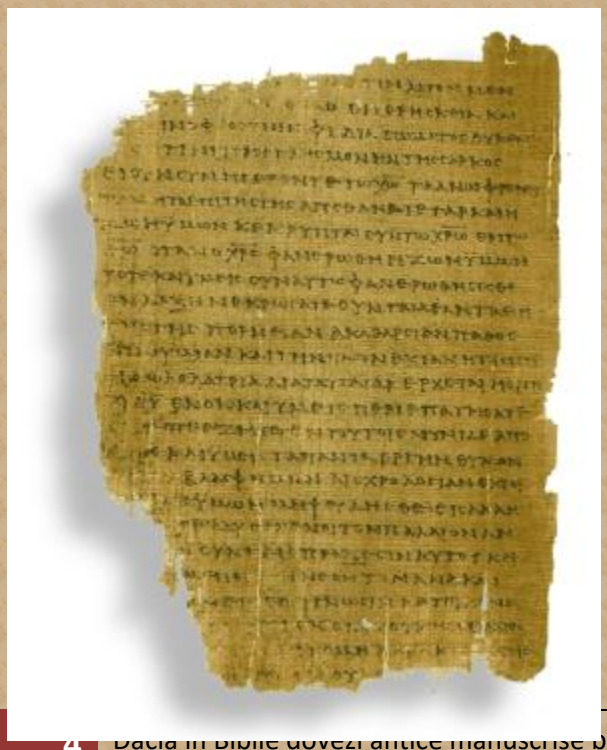

COLUMNA LUI TRAIAN DIMENSIUNI
COBORÂȚI DE PE COLUMNĂ

Dacia in Biblie dovezi antice manuscrise biblice originale

ISBN: 0198146035

Grafică coputerizată 3D :Obedeya Dorin David Aurel Ben Aaharon Cohen

Conservare şi editare text antic aramaic-ebraic: Obedeya Dorin David Aurel Ben Aaharon Cohen

Afişare sursă arheologică: Obedeya Dorin David Aurel Ben Aaharon Cohen

Autor: Obedeya Dorin David Aurel Ben Aaharon Cohen

Tehoredactare , HTML-WEB şi BOOK_PRINT. Obedeya Dorin David Aurel Ben Aaharon Cohen

Zamolxes reconstrituire 3D : autor Obedeya Dorin David Aurel Ben Aharon Cohen

Zamolxes înseamnă= PIELE DE URS şi era fiul lui CER-SENIN CERNAXES I sau GHEBCARNON.I

Rege dac care a domnit cu 80 de ani înaintea Regelui Sarmis.

DACII ÎN BIBLIE

INTRODUCERE

Afirmaţiile mele oricât de bizare ar părea multora le susţin cu versete biblice din Biblia ebraică Tanach şi Septuaginta LXX. În ebraică,aramaică şi greacă pe care le postez mai jos.Şi cu dovezi arheologice reale care le puteţi şi voi regăsi,fiecare,probând cu încredere deplină afirmaţiile mele.

De la OBedeya Dorin David Aurel Ben Aharon Cohen

Sună ciudat, deşi sânt ferm convins că mulţi români aspiră şi visează la această onoare de a fi găsiţi şi regăsiţi în Biblie, dar nu precum :egiptenii,asirienii,filistenii ,perşii sau elamiţii sau mezii,adică nu în sens negativ:- menţionaţi doar la capitole „ dezastre naturale „provocate de Dumnezeu.Şi nu la capitolul profeţii,plăgi,urgii şi blesteme împotriva . Aşa cum împotriva acestor naţiuni Biblia abundă şi inundă atât de la Dumnezeu Creatorul,cât şi de la oameni,între care numeroase sânt blestemele şi anatemele evreilor antici (israeliţii) şi a profeţilor Bibliei. Dacii şi sciţii apar ca ALIAŢI ai evreilor,fiind făcuţi părtaşi PARTENERI AI LEGĂMINTELOR împreună cu HETIŢII. Multe popoare îşi caută cu diperare avidă o rădăcină de sânge , o rădăcină apostolică nativă prin descendenţă scrisă clar fără interpretare în Biblie,ca pe o ONOARE MAXIMĂ,acordată de Dumnezeu unei naţiuni ca şi colectivitate etnică şi culturală umană.

Chiar mie , mulţi români sceptici în sensul tâmp şi cinic cu probele în faţă, au refuzat să creadă,considerând că este cu neputinţă ca cineva să poată dovedi prezenţa dacilor chiar în textul BIBLIEI. Nu afirm că tooate triurile dacice au fost monoteiste.unele au fost sincretiste pe faţă,public erau monoteişti şi în ascuns laici sau politeişti,alte triburi practicau şamanismul ecosimbiotic (adorarea naturii ca forţe şi spirite care pot locui în orice trup, credinţă care includea şi transmigrarea sufletelor dintr-un trup în alt trup). Dar majoritatea dacilor erau monoteişti şi se închinau lui Derzales. Marele KENT(Creator) sau ZÂDĂTARsau KUGA (SFÂNT PRIN ESENŢĂ). O ENTITATE, O FIINŢĂ foarte asemănătoare lui YAHWEH AL ISRAELIŢILOR.

Înafară de Hetiţi nici unui alt popor Dumnezeu nu a mai creat atât de mult spaţiu în versetele Bibliei 27-25 versete în Biblie, în calitate de naţiune aliată.Deşi celţii îi numeau pe daci ZERGON sau SARGON, Biblia îi numeşte Kedar din Meşec ,iar populaţia, Kedariţi-derzalim.

Dacia in Biblie dovezi antice manuscrise biblice originale

În Biblie scrie că un popor păgân a fost chemat la Yahaweh poporul acesta căuta pe Dumnezeu cu toată inima lui. Este minunat ca Dumnezeu să te descrie aşa. Avraam a devenit aliat militar cu acest popor denumit în Biblie Aşkenad-Goyim care locuia în Kedar. Kedarul este Bizanţul de azi, mai precis localitatea antică Adacaleh din Bosfor şi se întindea până dincolo de Tomis în pământurile sciţilor.

Undeva în vremea regilor Sarmis şi Dapiyx, regii Daciei unificate şi prinţii admnistratori ai Ahiei, Avraam a venit aici în Dacia în refugiu şi alianţă militară. Şi a stat cam trei ani conform Bibliei .Sciţii au primit trei locuri veşnice în Israel la schimb Cetăţile Şichem ,unde a pus Avraam piciorul prima dată şi sa numit Derzalim sau (SCITOTRONOS) .Al doilea loc este Rama- Yenin numit şi Scitopolis. Şi al treiea loc este muntele şi cetatea Meghido din Înplţimile Muntelui cretacic HARMA (HARMEGHIDO). Aceste locuri au rămas locurile veşnice ale sciţilor Şi astăzi oraşul Yenin se numeşte DARSALIM (DERZALIM< DERZALES + plural>) Oamenii Unicului Derzales. Şi pot susţine cu dovezi biblice bibliografice şi arheologice. În războaie cu Mitani Dacii au atacat Troia, Beritos(Beirutul susţinuţi de trupele Israelite hagana şi mossad varianat a antică a lor ,care la rândul lor sau atacat Şuşa Tir şi Sidon până la Alepho.

Pe teritoriul Daciei antice primii evrei au ajuns aici în vremea regelui Solomon, la Drobeta. În timpul campaniilor militare contra dacilor foarte mulţi iudei au veit în Dacia ca aliaţi sau refugiaţi din calea regelui Darius. În timpul regelui Decebal evreii aveau colonii la Dunăre şi trăiau amestecaţi cu grecii şi arameii şi se numeau HYPEBOREOS (ÎN EXCCES gracă şi BORE= CREATOR în ebraică) HYPERBOREENI se numeau*" NESFÂRŞITELE OŞTIRI A LUI BORE ELOHIM"* şi au fost primul trib dacic nu yazig sau traco-dalmat ,dacic prin adopţie care a intrat în luptă cu trupele lui Traian Nerva. din anul 100,101 era noastră până în 105 trupele hiperboreenilor evrei-greci naturalizaţi la dunăre au apărat Dacia singuri fără implicarea directă a trupelor dacice. Cetăţile greco-ebraice de pe Dunăre se numeau Svarim (Severin) Torah (Tereea) Agropara (Fertilia Naturalia) Dibreta (Drobeta) Yahwiaţa (Yahoviţa) şi în chiar Sarmisegetuza. Vreau să spun că legăturile între Daci şi SIONIŞT şi DUMNEZEUL SIONULUI au cel puţin 3000 de ani vechime până la Iisus adică cam 5012 ani. În Bibblie se spune despre Kedariţi că sânt un neam străvechi de la temeliile lumii.Nu singurul neam , dar unul dintre ele.

Ultima atestare clară se spune că Derzalimii kedarului mărşăluiau în Slava lui Yahave ca Heruvimii în mijlocul tunetelor. În vremea lui Solomon.

În timpul lui Darius israeliţii din regatul nordic numit Izreel sau Sparta cu capitala la Nazaret (Europa) şi Caperpenaum (Fanatos) şi reşedinţa la Balbeck (Zelos) au ajuns cuceriţi captivi. Iar în Dacia au venit ca refugiaţi sau sclavi aduşi chiar de către regele Darius ca să-i vânture cât mai departe de hotarele Persiei. Iudeii din regatul sudic au venit ca aliaţi militari ai dacilor.

Mai jos aveţi dovezile BIBLICE formate din versete Biblice ,unde se face referire la scito-daci cu denumirea semitică KEDARIM-DERZALIM

Din cauza defăimării naţiunii Israel şi a Sionului Locaşul lui Dumnzeu, mulţi se ruşinează şi de evrei şi de Dumnezeu şi nu or să fie făcută nici o asociere între ei şi poporul sionist al israelului.uitât de Harul poporului Ales şi de superba mântuire oferită prin evreul-Mesia.

Scito-dacii apar în Biblie cu numele de kedarim-derzalim sau Chedar.

2300-1900 î.e.n

Avraam în Chedar 2300-1900 î.e.n Zergas Kuga

Alianţa sa încheiat între regele Meşecului şi Kedarului Zergax Kuga din ceteatea Kuga-On. Pentru cei care nu ştiu Meşecul este FRIGIA, iar Dacii sânt o naţiune de origine frigiană mai mult decât tracică.

וְהוּא שֹׁכֵן בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא הָאֱמֹרִי, אֲחִי; לְאַבְרָם הָעִבְרִי, הַפָּלִיט, וַיַּגֶּד, יג וַיָּבֹא

אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי עָנֵר, וְהֵם, בַּעֲלֵי בְרִית-אַבְרָם.

Gen 14:13A venit unul, care scăpase, şi a dat de ştire lui Avram, Evreul; acesta locuia lângă ştejarii lui Mamre, Amoritul, fratele lui Eşcol, şi fratele lui Aner,şi prinţii Chedarului din muntele Koga'-on care făcuseră legătură de pace cu Avram.

יג וְאֵלֶּה בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיֹת, וְקֵדָר: לְתוֹלְדֹתָם, שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל, בִּשְׁמֹתָם
וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם.

Bereşith (Thorah)Gen 25:13 Iată numele fiilor lui Ismael, după numele lor, după neamurile lor: Nebaiot, întâiul născut al lui Ismael; **Chedar**, după numele celor străvechi aliaţii tatălui său Avraam Adbeel, Miţbsam,

Se pare că arabii au admirat uimitor de mult dacii , altfe nu se explică de ce anume şi din ce motic PATRIARHUL ARABILOR ,ISMAEL şi-a numit copii NEBAIOT şi KEDAR.Nici o latăexplicaţie nu ar putea explica ,de ce un om şi-ar pecetlui copii cu numele unei naţiuni suficient de departe,geografic. Un lucru ar explica : admiraţia şi alianţa sanguină.(de neam). Lângă Histria a şi Dinogeţia exista o cetatea Nebiat sau Nebidava.

David în Chedar

עִם-אָהֳלֵי קֵדָר, כִּי-גַרְתִּי מֶשֶׁךְ; שָׁכַנְתִּי, ה אוֹיָה-לִי.

Thililim Ps 120:5Vai de mine că locuiesc la Meşec, că locuiesc în corturile **Chedar**ului!Departe de faţa ta

Solomon în Chedar

כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה, כְּאָהֳלֵי קֵדָר; בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם, ה שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה.

Şir Haşirim Cânt 1:5 Sînt neagră, dar sînt frumoasă, fiice ale Ierusalimului,
cum sînt corturile **Chedar**ului,cum sânt hainele lor
şi cum sînt covoarele lui Solomon.

Profeţii Isaia ,Ieremia şi Ezekiel au fost în Chedar

739

Derzalimii auduceau anual o jertfă lui Yahweh în 100.000 de ţapi, 7000 de berbeci răşină de iabru (ienupăr) şi băutură de mied

739-685 î.e.n Asakon Zyraxex II-lea fiul lui Sarmis Zelmax(Zelmagon)

Isaia în Chedar Nebaiot (Nebeleisos) Oraş lângă Histria şi Dinogeţia

יַעֲלוּ עַל-רָצוֹן מִזְבְּחִי, וּבֵית זז כָּל-צֹאן קֵדָר יִקָּבְצוּ לָךְ, אֵילֵי נְבָיוֹת יְשָׁרְתוּנֶךָ
תִּפְאַרְתִּי אֲפָאֵר.

Isa 60:7 Toate turmele **Chedar**ului se vor aduna la tine, berbecii din Nebaiot vor fi în slujba ta; se vor sui pe altarul Meu ca jertfă plăcută Mie, şi casa slavei Mele o voi face şi mai slăvită.

אֵלָי: בְּעוֹד שָׁנָה כִּשְׁנֵי שָׂכִיר, וְכָלָה כָּל-כְּבוֹד קֵדָר טז כִּי-כֹה אָמַר אֲדֹנָי

Isa 21:16 Căci aşa mi-a vorbit Domnul: "Încă un an, ca anii unui simbriaş, şi s'a isprăvit cu toată slava **Chedar**ului.Fiindcă sau înhăitat cu tine.

דַּבֵּר. {ס יִמְעָטוּ: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל, יז וּשְׁאָר מִסְפַּר-קֶשֶׁת גִּבּוֹרֵי בְּנֵי-קֵדָר

Isa 21:17 Nu va mai rămînea decît un mic număr din vitejii străvechii arcaşi, fii ai **Chedar**ului şi dincei care poartă lup şi macetă (salex) o oaste mică, căci Domnul, Dumnezeul lui Israel, a spus-o.

מֵרֹאשׁ הָרִים יְצָוָחוּ, חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֵדָר; יָרֹנּוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע, יא יְשָׁאוּ מִדְּבָר וְעָרָיו.

Isa 42:11Pustia şi cetăţile ei să înalţe glasul! Satele locuite de **Chedar**, să-şi înalţe glasul! Locuitorii stîncilor să sară de veselie: să strige de bucurie din vîrful munţilor!

Profeţia Chedarului Mesia

Isa 42:12

יָגִידוּ, וּתְהִלָּתוֹ **יב** יָשִׂימוּ לַיהוָה, כָּבוֹד.בָּאִיִּים פּוּנַת.

Să dea slavă Domnului, şi să vestească laudele Lui în ostroave şi Pont! "

Isa 42:13

יָרִיעַ, אַף-יַצְרִיחַ--עַל-אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר. {ס} יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא, **יג** כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה; יָרִיעַ, אַף-יַצְרִיחַ--עַל-אֹיְבָיו;

Domnul înaintează ca un viteaz, Îşi stîrneşte râvna ca un om de război; înalţă glasul, strigă, Îşi arată puterea împotriva vrăjmaşilor Săi. -

Isa 42:14

אֶתְאַפָּק; כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה, אָשֹׁם וְאֶשְׁאַף יָחַד, מֵעוֹלָם--אַחֲרִישׁ, **יד** הֶחֱשֵׁיתִי.

"Am tăcut multă vreme -, zice Domnul, - am tăcut, şi M'am ţinut. Dar acum voi striga ca o femeie în durerile naşterii, voi gâfâica un neam sălbatec şi voi răsufla.

Isa 42:15

וְכָל-עֶשְׂבָּם אוֹבִישׁ; וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים, **טו** אַחֲרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת וַאֲגַמִּים אוֹבִישׁ.

Voi pustii munţi şi dealuri, le voi usca toată verdeaţa; voi preface rîurile în ostroave, şi iazurile le voi usca.

Isa 42:17

{יז נָסֹגוּ אָחוֹר יֵבֹשׁוּ בֹּשֶׁת, הַבֹּטְחִים בַּפֶּסֶל; הָאֹמְרִים לְמַסֵּכָה, אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ. {פ

Vor da înapoi Markamim, vor fi acoperiţi de ruşine cei ce se încred în idoli ciopliţi şi zic idolilor turnaţi: «Voi sînteţi dumnezeii noştri!» (Marcomani)

Isa 42:18

הַבִּיטוּ לִרְאוֹת, שְׁמָעוּ; וְהָעִוְרִים, **יח** הַחֵרְשִׁים.

«Ascultaţi, surzilor, priviţi şi vedeţi, orbilor!»

Isa 42:19

וְעִוֵּר יְהוָה, וְחֵרֵשׁ כְּמַלְאָכִי אֶשְׁלָח; מִי עִוֵּר כִּמְשֻׁלָּם, **יט** מִי עִוֵּר כִּי אִם-עַבְדִּי כְּעֻוֶּרֶד יְהוָה.

Cine este orb, dacă nu robul Meu şi surd ca solul Meu, pe care îl trimet? Cine este orb ca prietenul lui Dumnezeu, şi orb ca robul Domnului?

Isa 42:20

רַבּוֹת, וְלֹא תִשְׁמֹר; פָּקוֹחַ אָזְנַיִם, וְלֹא יִשְׁמָע (**כ** ראית רָאוֹת).

Ai văzut multe, dar n’ai luat seama la ele; ai deschis urechile, dar n’ai auzit:

Isa 42:21

כא יְהוָה חָפֵץ, לְמַעַן צִדְקוֹ; יַגְדִּיל תּוֹרָה, וְיַאְדִּיר.

Domnul a voit, pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare şi minunată.

Isa 42:22

כב וְהוּא עַם-בָּזוּז וְשָׁסוּי, הָפַח בַּחוּרִים כֻּלָּם, וּבְבָתֵּי כְלָאִים הָחְבָּאוּ; הָיוּ לָבַז וְאֵין מַצִּיל, מְשִׁסָּה וְאֵין-אֹמֵר הָשֵׁב.

Şi totuş poporul acesta este un popor prădat şi jăfuit! Toţi zac înlănţuiţi în peşteri, şi înfundaţi în temniţe. Sînt lăsaţi de pradă, şi nimeni nu-i scapă! Jăfuiţi, şi nimeni nu zice: «Dă înapoi!»

627-580 perioada robiei babibloniene

619-550 Prima deportare a dacilor în Bactria robia babiloniană

Ieremia în Chedar la Vezinas Comosicus

הֵן הָיְתָה כָּזֹאת, מְאֹד; וּרְאוּ, וּרְאוּ וְקֵדָר שִׁלְחוּ וְהִתְבּוֹנָנוּ, י כִּי עִבְרוּ אִיֵּי כִתִּיִּים.

Ier 2:10 Treceţi în ostroavele Chitim, şi priviţi! Trimeteţi la **Chedar**, uitaţi-vă bine, şi vedeţi dacă s'a întîmplat acolo aşa ceva:

כח מֶלֶךְ-בָּבֶל-- (נְבוּכַדְרֶאצַּר)לְקֵדָר וּלְמַמְלְכוֹת חָצוֹר, אֲשֶׁר הִכָּה נבוכדראצור
כֹּה, אָמַר יְהוָה: קוּמוּ עֲלוּ אֶל-קֵדָר, וְשָׁדְדוּ אֶת-בְּנֵי-קֶדֶם.

Ier 49:28 Asupra **Chedar**ului şi împărăţiilor Haţorului, pe cari le-a bătut Nebucadneţar, împăratul Babilonului.
Aşa vorbeşte Domnul: "Sculaţi-vă, suiţi-vă împotriva **Chedar**ului, şi nimiciţi pe fiii Răsăritului!

593-570 î.e.n 596 Regele Derzales Viperex I rege a unui regat unificat dacic înaintea lui Burebista

Ezechiel în Chedar

בָּם סֹחֲרַיִךְ, בִּכָּרִים וְאֵילִם וְעַתּוּדִים; **כא** עֲרַב וְכָל-נְשִׂיאֵי קֵדָר, הֵמָּה סֹחֲרֵי יָדֶךָ.

Ezec 27:21 Arabia şi toţi prinţii **Chedar**ului erau negustorii tăi, şi-ţi aduceau miei, berbeci şi ţapi.

Comerţul Israelian era masiv axat pe relaţiile cu Derzalim (dacii) din Chedar şi Şeicii Arabiei. Ceea ce corespunde cu scrierile lui Herodot care spune

“Herodot spune că dacii exporatu în Egipt într-un an atât grâu cât toată Alexandria într-un ketun şi Libia la un loc.”

Referinţă

Relaţiile Daciei cu orientul sânt mai adânci decât acceptă mulţi dacologi.Atât de strânsă încât derzalimii din Chedar şi Hetiţii au fost acuzaţi de chiar Dumnezeu că au luat-o razna în cadenţă simetrică cu naţiunea Israel prin expresia “Fiindcă sau înhăitat cu tine!”

Descrierea geografică şi entică a Chedarului Spaţiul dacic

Isa 42:11 מֵרֹאשׁ הָרִים, חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֵדָר; יָרֹנּוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע, **יא** יִשְׂאוּ מִדְבָּר וְעָרָיו יְצָוָחוּ.

Isa 42:11 Pustia şi cetăţile ei să înalţe glasul! Satele locuite de **Chedar**, să-şi înalţe glasul,toşi ceii ce locuiesc în pădurile adânci ! Locuitorii stîncilor să sară de veselie: să strige de bucurie din vîrful munţilor!

Isa 42:22 הָיוּ; הָפֵחַ בַּחוּרִים כֻּלָּם, וּבְבָתֵּי כְלָאִים הָחְבָּאוּ, עַם-בָּזוּז וְשָׁסוּי, **כב** וְהוּא לָבַז וְאֵין מַצִּיל, מְשִׁסָּה וְאֵין-אֹמֵר הָשֵׁב.

Isa 42:22 Şi totuş poporul acesta al Chedarului este un popor prădat şi jăfuit zilnic! Toţi zac înlănţuiţi în peşteri, şi înfundaţi în temniţe. Sînt lăsaţi de pradă, şi nimeni nu-i scapă! Jăfuiţi, şi nimeni nu zice: «Dă înapoi!»

Eliberarea dacilor din robia Marcomanilor şi a Perşilor 514 î.e.n.) Eliberarea din robia persană Întemeierea statului dac unificat antic(Înainte de Burebista)

Din nefericire rudele apropiate ale dacilor, tracii şi marcomanii sau aliat cu Regele Darius fapt pomenit, atacând pe Regele dac TereI şi Zepex geţi odrişi .Robia a

durat până la Dromochete care la înfrânt pe Lisimach Generalul şi Regele Macedo-trac. În timpul lui dacii şi sciţii au ajuns în robia persană şi marcomană robi la fraţii lor.Într-o robie cruntă şi fără milă timp de 40 de ani. În a doua campanile Dromichete la învins pe Lisimah şi apoi pe ultimele rezistenţe persane din Pontul Euxin. Mai târziu în zonă sa întemeiat Regatul Odris ca regat daco-scit clar identificat . Mai târziua unele triburi dacice şi scitice sau răfuit între ele şi şi-au "plătit poliţe" faţă de cei care nu sau răsculat sau n-au susşinut rezistenţa daco-scită anti-persană sau cei care se purtaseră pre bine şi pre "prietenos" cu tracii şi marcomanii care îi ţinuseră captive 40 de ani în robie. Dar acest aspect de răfuielei interioare în uniunea tribal a statului dac unificat de Sarmis nu-l vom discuta ăn această carte. Subiectul fiind menţionarea clară a daco-sciţilor în Biblie.iar aacestă notă istorică vine să lămurească scepticii sau pe cei neîncrezători. Aducând citate şi din Herodot "Histoia" şi Polyainos, Stratagemata, VII, 38. Aici apare confuzia. Pentru mulţi este de neînţeles de ce după eliberare daco-sciţii sau răfuit între ei. Explicabil ,anumite triburi şi clanuri precum odrişii sau remarcat în luptele anti-persane şi anti-tracice.Dar anumite trupe mai fricoase sau purtat prietenos chiar rubenic cu rudeniile lor tracii care erau şi stăpânii lor.Aceştia trăgeau nădejdea că acea origine sanguină comună de neam şi ethos să-I îmbubeze pe traci şi pe marcaomani. Aceste triburi daco-scitice au fost observate în comportament şi luate " la ochi" de fraţii lor daco-sciţi din triburile rebele care formau REZISTENŢA ACTIVĂ. În această perioadă foarte mulţi daci şi sciţi au ajuns în Persia (Iran) colegi de gtteo cu aliaţii lor,evreii.

CONFLICTUL DINTRE GETI ŞI DARIUS (514 î.e.n.)

Pentru războiul împotriva sciţilor au fost concentrate forţe uriaşe - Herodot le evaluează la 700.000 de luptători şi 600 de corăbii. După trecerea pedestrimii şi cavaleriei pe ţărmul european al Hellespontului, flota a primit ordin să se îndrepte spre gurile Dunării şi să pătrundă în amonte pe fluviu până la un loc potrivit unde trebuia să construiască un pod destinat forţelor terestre care, între timp, urmau să înainteze prin zona tracă

spre nord. Podul fusese întins "cale de două zile" în susul fluviului, de la mare, acolo "unde se răsfiră gurile Istrului" (Herodot, IV, 89) - undeva între oraşele de azi Tulcea şi Isaccea (jud. Tulcea). Marşul forţelor terestre persane s-a desfăşurat pe un itinerar care, în linii generale, a urmat linia ţărmului vestic al Mării Negre, neabătându-se mult spre interiorul peninsulei. Nici coloniile greceşti, nici triburile trace nu s-au ridicat împotriva forţei de invazie persane.

Singura rezistenţă de care s-a izbit Darius în înaintarea lui a venit din partea geţilor. atitudinea neamurilor tracilor de sud - care "i s-au închinat lui Darius fără nici un fel de împotrivire" (Herodot, IV, 93)Tracii şi Marcomanii şi-au câtigat în schimbul suveranităţii cedate paşnic, vasalitatea rangurile şi dreptul de a ţine 40 de ani captive pe fraţii lor geţii şi sciţii istrioţi din Misia Danubiană şi Sciţia Minor.

scria Herodot - "este cu neputinţă să le scape cineva când vine cu oaste împotriva lor, şi nimănui nu-i stă în putere să dea de ei dacă ei înşişi nu vor să se arate. Căci sciţii n-au nici cetăţi, nici ziduri întărite ci toţi îşi poartă casa cu ei şi sunt arcaşi călări, trăind nu din arat, ci din creşterea vitelor şi locuiesc în căruţe; cum să nu fie ei de nebiruit şi cu neputinţă să te apropii de ei? Precum evreii din Sinai" (Herodot, IV, 46).

Lipsa de provizii şi privaţiunile de tot felul l-au determinat pe Darius să ordone retragerea. Aceasta s-a efectuat pe un itinerar nu mult diferit de cel urmat în prima parte a războiului, armata persană fiind adeseori hărţuită de sciţi.

Consecinţele războiului din anul 514 î.e.n. au fost complexe. Pe de o parte, puterea scitică a rămas intactă şi, deşi nu s-a mai revărsat spre vest, s-a dovedit în continuare capabilă de periculoase incursiuni în zona litoralului vest-pontic, până în Peninsula Balcanică. Datorită rezistenţei geto-dacilor, acţiunilor de împotrivire ale sciţilor şi înfrângerilor înregistrate de perşi în alte zone, trupele expediţionare nu au reuşit să-şi stabilească autoritatea la nord de Dunăre. Mai mult, probabil şi ca o consecinţă a zdruncinării prestigiului Imperiului persan, Darius a avut ulterior de înfruntat puternicele frământări, transformate într-o răscoală, ale cetăţilor greceşti din Asia Mică. Sclavi

evrei trimişi de Ada prinţesa evreică soţia lui Darius şi mai târziu de legendara regină Estera ,trupe de commando ,mercenary trăiţi doar în lupte cancene şi campanii militare.Iau ajutat pe scito-daci să se elebereze în al 40-le an. Şi grecii odată cu ei. În scimb tracii şi marcomanii aliaţii şi Vasalii Persiei au devenit sclavi şi "NATONEM INFERIORI NONGRATA" Naţie inferioră şi nedorită . Acţiunele unificate ale unor commando-uri din armata persană alcătuită din popoare ocupate precum evreii, arabii,frigienii ,ciliciaenii şi troienii;şi rezistenţa geto-dacilor şi a sciţilor au dat naştere unui val de răscoale în toată Asia Mică şi Mediterana(Marea Egee).

Imperiul ahemenid şi Elada - cunoscute sub denumirea de războaiele medice - a fost inaugurată de puternica expediţie terestră şi navală pusă sub comanda generalului Mardonios, ginerele regelui Darius I, care în anul 494 î.e.n. a fost dirijată de-a lungul litoralului tracic al Mării Egee împotriva polisurilor continentale. Desfăşurate cu intermitenţă pe uscat şi pe mare, până la 449 î.e.n., războaiele medice au fost jalonate de bătălii cu rezonanţă în istoria lumii antice: Marathon (490 î.e.n.), Thermopyle şi Salamina (480 î.e.n.), Plateea şi Mycale (479 î.e.n.), gurile râului Eurymedon (467 î.e.n.), Salamina (449 î.e.n.). Nu se consumaseră încă ultimele bătălii cu perşii când vechile rivalităţi dintre polisurile continentale - trecute pe un plan secundar, dar nu dispărute în timpul războaielor medice - au degenerat într-un lanţ nesfârşit de conflicte armate denumite îndeobşte războiul peloponesiac.

Isa 42:22 וְהוּא **כב**, עַם-בָּזוּז וְשָׁסוּי, וּבְבָתֵּי כְלָאִים הָחְבָּאוּ; הָיוּ לָבַז וְאֵין מַצִּיל, מְשִׁסָּה וְאֵין-אֹמֵר הָשֵׁב.

Isa 42:22 Şi totuş poporul acesta al Chedarului este un popor prădat şi jăfuit zilnic! Toţi zac înlănţuiţi în peşteri, şi înfundaţi în temniţe. Sînt lăsaţi de pradă, şi nimeni nu-i scapă! Jăfuiţi, şi nimeni nu zice: «Dă înapoi!»

Isa 42:13

יָרִיעַ, אַף-יַצְרִיחַ--עַל-אֹיְבָיו; יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא, **יג** כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה
יִתְגַּבָּר. {ס}

Domnul înaintează ca un viteaz, Îşi stârneşte rîvna ca un om de război; înalţă glasul, strigă, Îşi arată puterea împotriva vrăjmaşilor Săi. -

Isa 42:14

אֶתְאַפָּק; כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה, אֶשֹּׁם וְאֶשְׁאַף יָחַד, מֵעוֹלָם--אַחֲרִישׁ, **יד** הֶחֱשֵׁיתִי.

"Am tăcut multă vreme -, zice Domnul, - am tăcut, şi M'am ţinut. Dar acum voi striga ca o femeie în durerile naşterii, voi gâfâi ca un neam sălbatec şi voi răsufla.

וַאֲגַמִּים, וְכָל-עֶשְׂבָּם אוֹבִישׁ; וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים, **טו** אַחֲרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת
אוֹבִישׁ.

Isa 42:15

Voi pustii munţi şi dealuri, le voi usca toată verdeaţa; voi preface rîurile în ostroave, şi iazurile le voi usca.

Isa 42:17

{**יז** נָסֹגוּ אָחוֹר יֵבֹשׁוּ בֹשֶׁת, הַבֹּטְחִים בַּפֶּסֶל; הָאֹמְרִים לְמַסֵּכָה, אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ. {פ

Vor da înapoi, vor fi acoperiţi de ruşine cei ce se încred în idoli ciopliţi şi zic idolilor turnaţi: «Voi sânteţi dumnezeii noştri!» toţi cei ce ţi-au pus lanţuri grele şi obezi pe gât şi la încheieturi!

Dacii şi israeliţii au fost colegi de gettou şi au fost în aceaşi robie ca aliaţi militari şi economici

Prevestirea legislatorului Zamolxex în Biblie

Isa 42:11 חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֵדָר; יָרֹנּוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע, **יא** יִשְׂאוּ מִדְבָּר וְעָרָיו מֵרֹאשׁ הָרִים, יְצָוָחוּ.

Isa 42:11 Pustia şi cetăţile ei să înalţe glasul! Satele locuite de **Chedar**, să-şi înalţe glasul,toţi aceii ce locuiesc în pădurile adânci ! Locuitorii stâncilor să sară de veselie: să strige de bucurie din vârful munţilor!

Isa 42:21

כא יְהוָה חָפֵץ, לְמַעַן צִדְקוֹ; יַגְדִּיל תּוֹרָה, וַיַּאְדִּיר.

Domnul a voit Chedarului , pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare şi minunată.

(profeţia vesteşte două lucrururi apariţia profetului legislator,Zamolxes şi creştinarea Daciei prin Andrei Apostolul şi ucenicii săi.)

Scito-dacii în Noul Testament

11 𐤓𐤀𐤔 𐤋𐤀 𐤓𐤄𐤋𐤉𐤊𐤈𐤀 𐤓𐤄𐤉𐤀𐤊 𐤋𐤀 𐤓𐤇𐤉𐤓𐤀 𐤓𐤉𐤏𐤌 𐤄𐤋𐤆 𐤊
.𐤏𐤌 𐤓𐤔𐤂𐤇 𐤉𐤋𐤂𐤁𐤀 𐤊𐤋 𐤋𐤀𐤓 𐤓𐤍𐤔𐤒𐤁𐤀 𐤓𐤈𐤂 𐤋𐤀 𐤓𐤉𐤇𐤒𐤁𐤀

11 כר דלית יהודיא וארמיא ולא גזורתא ועורלותא ולא יוניא וברבריא ולא
עבדא וברחארא אלא כל ובכלנש משיחא הו.

11 οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθης δουλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος

Col 3:11 Aici nu mai este nici Grec, nici Iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici Barbar, nici **schit**, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul şi în toţi.

16 ܠܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܐܢܐ ܒܗ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܡܛܠ ܕܚܝܠܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܠܟܝܐ ܕܟܠ ܕܡܗܝܡܢܝܢ
ܒܗ ܐܢ ܡܢ ܝܗܘܕܝܐ ܠܘܩܕܡ ܘܐܢ ܡܢ ܐܪܡܝܐ.

16 לא גיר בהת אנא בה באונגליון מטל דחילא הו דאלהא לחיא דכל דמהימנין
בה אן מן יהודיא לוקדם ואן מן ארמיא.

16 ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι
Rom 1:16Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: **întîi** a Iudeului, apoi a Grecului;

9 ܕܥܠ ܟܠ ܢܦܫܐ ܕܒܪܢܫܐ ܕܥܒܕ ܒܝܫܬܐ ܬܪܥܬܐ ܘܟܪܝܗܘܬܐ ܠܝܗܘܕܝܐ ܠܘܩܕܡ ܘܠܐܪܡܝܐ.

9 ואולצנא וטורפא לכל ברנש דפלח בישתא ליהודיא לוקדם ולארמיא.

9 θλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνος

Rom 2:9 Necaz şi strîmtorare va veni peste orice suflet omenesc care face răul: **întîi** peste Iudeu, apoi peste Grec apoi peste Scit.

10 ܟܠ ܡܢ ܕܥܒܕ ܛܒܬܐ ܠܟܠ ܐܢܫ ܠܝܗܘܕܝܐ ܩܕܡ ܘܐܦ ܠܝܘܢܝ
.ܒܪ ܘܫܠܡܐ ܘܟܐ ܢܗܘܐ

10 תשבוחתא דין ואיקרא ושלמא לכל דפלח טבתא ליהודיא לוקדם ולארמיא.

10 δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι

Rom 2:10 Slavă, cinste şi pace va veni însă peste oricine face binele: **întîi** peste Iudeu, apoi peste Grec Grec apoi peste Scit.

CAPITOLUL 1

APOSTOLUL ANDREI FRATELE LUI PETRU FIUL LUI IONA ,ÎNTÂIUL CHEMAT LA SPOSTOLIE

Sfantul Andrei - ucenic al Sfantului Ioan Botezatorul

Sfantul Andrei, inainte de a deveni ucenic al lui Hristos, a fost ucenic al Sfantului Ioan Botezatorul. Dorinta de a-L urma pe Hristos se naste in el, in momentul in care Sfantul Ioan rosteste cuvintele: "Iata Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridica pacatul lumii" (Ioan 1, 29). Insa, chemarea sa la apostolie se face mai tarziu si este relatata de Sfantul Evanghelist Matei : "Pe cand Iisus umbla pe langa Marea Galileii, a vazut doi frati, pe Simon ce se numeste Petru si pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja in mare, caci erau pescari. Si le-a zis: "Veniti dupa Mine si va voi face pescari de oameni. Iar ei, indata lasand mrejele, au mers dupa El" (Matei 4, 18-20).

Cand mai este Andrei mentionat in Scriptura?

Scriptura îl descoperă pe Andrei la înmultirea pâinilor si a peştilor (Ioan 6, 8-9) şi după învierea lui Lazăr când, impreună cu Filip, îi spune lui Hristos ca nişte elini şi sciţi misieni, veniti in Ierusalim cu prilejul sarbatoririi Pastelui iudaic, doresc sa-L vadă (Ioan 12, 20 - 22).

Potrivit traditiei, teologilor si istoricilor, Sfantul Apostol Andrei a fost primul propovaduitor al Evangheliei la geto-daci. In Istoria bisericeasca, Eusebiu de Cezareea (+ 339/340) afirma: "Sfintii Apostoli ai Mantuitorului, precum si ucenicii lor, s-au imprastiat in toata lumea locuita pe atunci. Dupa traditie, lui Toma i-au cazut sortii sa mearga in Partia, lui Andrei in Scitia, lui Ioan in Asia". Calendarul gotic (sec. al IV-lea) si Martirologiile istorice occidentale (sec. VIII-IX) sustin si ele ipoteza misiunii Sf. Andrei in Scitia. Traditia ca Sfantul Apostol Andrei a predicat la sciti a fost reluata si de scriitori bisericesti. De exemplu, calugarul Epifanie (sec. VIII), in "Viata Sfantului Apostol Andrei", afirma ca intre popoarele evanghelizate de el se numarau si scitii. Sinaxarul Bisericii constantinopolitane mentioneaza ca Andrei "a predicat in Pont, Tracia si Scitia". Dupa un alt izvor, pastrat in acelasi Sinaxar, Sfantul Apostol Andrei ar fi hirotonit ca episcop la Odyssos sau Odessos (Varna de azi), pe ucenicul sau Amplias, pe care Biserica Ortodoxa il praznuieste in fiecare an la 30 octombrie. Probabil este Amplias cel amintit de Sfantul Apostol Pavel in epistola catre Romani (16, 8). Prezenta colindelor, legendelor, obiceiurilor din Dobrogea, inchinate Sfantului Andrei, intaresc credinta ca acesta a vestit Evanghelia lui Hristos in tara noastra.

IOAN CAP 12

20 ⲛⲉⲥⲓⲛⲓ ⲇⲉ ⲛⲓⲉⲗⲗⲏⲛⲉⲥ ⲥⲕⲩⲑⲟⲓ ⲙⲟⲓⲥⲟⲩⲛⲓ ⲧⲓⲛⲉⲥ ⲉⲕ ⲧⲱⲛ ⲁⲛⲁⲃⲁⲓⲛⲟⲛⲧⲱⲛ ⲓⲛⲁ ⲡⲣⲟⲥⲕⲩⲛⲏⲥⲱⲥⲓⲛ ⲉⲛ ⲧⲏ ⲉⲟⲣⲧⲏ

12:20 ησαν δε ελληνες Σκιτοι Μοισονι τινες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη

Nişte Greci şi sciţi din Misia dintre ceice se suiseră să se închine la praznic,

21 ⲛⲓⲉⲗⲑⲱⲛ ⲟⲩⲛ ⲡⲣⲟⲥⲏⲗⲑⲟⲛ ⲫⲓⲗⲓⲡⲡⲱ ⲧⲱ ⲁⲡⲟ ⲃⲏⲑⲥⲁⲓⲇⲁ ⲧⲏⲥ ⲅⲁⲗⲓⲗⲁⲓⲁⲥ ⲕⲁⲓ ⲏⲣⲱⲧⲱⲛ ⲁⲩⲧⲟⲛ ⲗⲉⲅⲟⲛⲧⲉⲥ ⲕⲩⲣⲓⲉ ⲑⲉⲗⲟⲙⲉⲛ ⲧⲟⲛ ⲓⲏⲥⲟⲩⲛ ⲓⲇⲉⲓⲛ

12:21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν

s'au apropiat de Filip şi Andrei, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, şi au zis: "Domnule, am vrea să vedem pe Isus."

22 ⲁⲓⲥⲁⲛ ⲫⲓⲗⲓⲡⲡⲟⲥ ⲫⲁⲛⲇⲣⲉⲁ ⲫⲁⲛⲇⲣⲉⲁⲥ ⲓⲥⲁⲛ ⲫⲓⲗⲓⲡⲡⲟⲥ ⲁⲙ ⲗⲏⲩⲁⲛ ⲗⲉⲅⲟⲩⲥⲓⲛ

12:22 ερχεται ο φιλιππος και λεγει τω ανδρεα ερχεται ανδρεας και φιλιππος και λεγουσιν τω ιησου

Filip s'a dus şi a spus lui Andrei; apoi Andrei şi Filip au spus lui Isus.

23 ⲁⲡⲟⲕⲣⲓⲛⲉⲧⲁⲓ ⲁⲩⲧⲟⲓⲥ ⲕⲉⲇⲁⲣ ⲗⲉⲅⲱⲛ ⲉⲗⲏⲗⲩⲑⲉⲛ ⲏ ⲱⲣⲁ ⲓⲛⲁ ⲇⲟⲝⲁⲥⲑⲏ ⲟ ⲩⲓⲟⲥ ⲧⲟⲩ ⲁⲛⲑⲣⲱⲡⲟⲩ

12:23 ο δε ιησους αποκρινεται αυτοις Κεδαρ λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου

Drept răspuns, Isus le-a zis: " Kedarul: -A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului.

MANUSCRISUL BOLERIAN din secolul 1 era noastră anii 54-87

INFORMAŢII DESRE MANUSCRIS

p066-Joh-Cap12_vers16-21-II-III

Locaţia de domiciu permanentă(fixă): Cologny/Geneva; Dublin; Cologne, Bibl. Bodmeriana; Chester Beatty Libr.; Univ., Institut für Altertumskunde, P. Bodmer II; P. Chester Beatty, s.n.; Inv. Nr. 4274/4298 Numărul de inventar
Secolul 1 AD 54- 87 era noastră
Data: ca. 54-87 partea I -200 partea II (II: Hunger)
Conţine: e Jn 1:1-6:11; 6:35-14:26,29-30; 15:2-26; 16:2-4,6-7; 16:10-20:20,22-23; 20:25-21:9

Descriere şi starea fizică: Folie pagină papirus: 75 (78)
Dimensiiuni: (16,2 x 14,2 cm)
Linii(rânduri): 14-25
Columns: 1

Mai jos aveţi MANUSCRISUL ANTIC în GREACĂ EFESIEANĂ scris de Apostolul şi Evanghelistul Ioan

Să analizăm manuscrsul antic. Mai precis doar cele două pagini din Ioan unde sânt menţionaţi sciţi misieni (din Misia histriotă) Mosesia Maior. De la legend la prove veritabile este un pas uriaş pe care propun să vi-l ofer, să-l împărtăşesc cu voi

p066-Joh-12_16-21-II-III

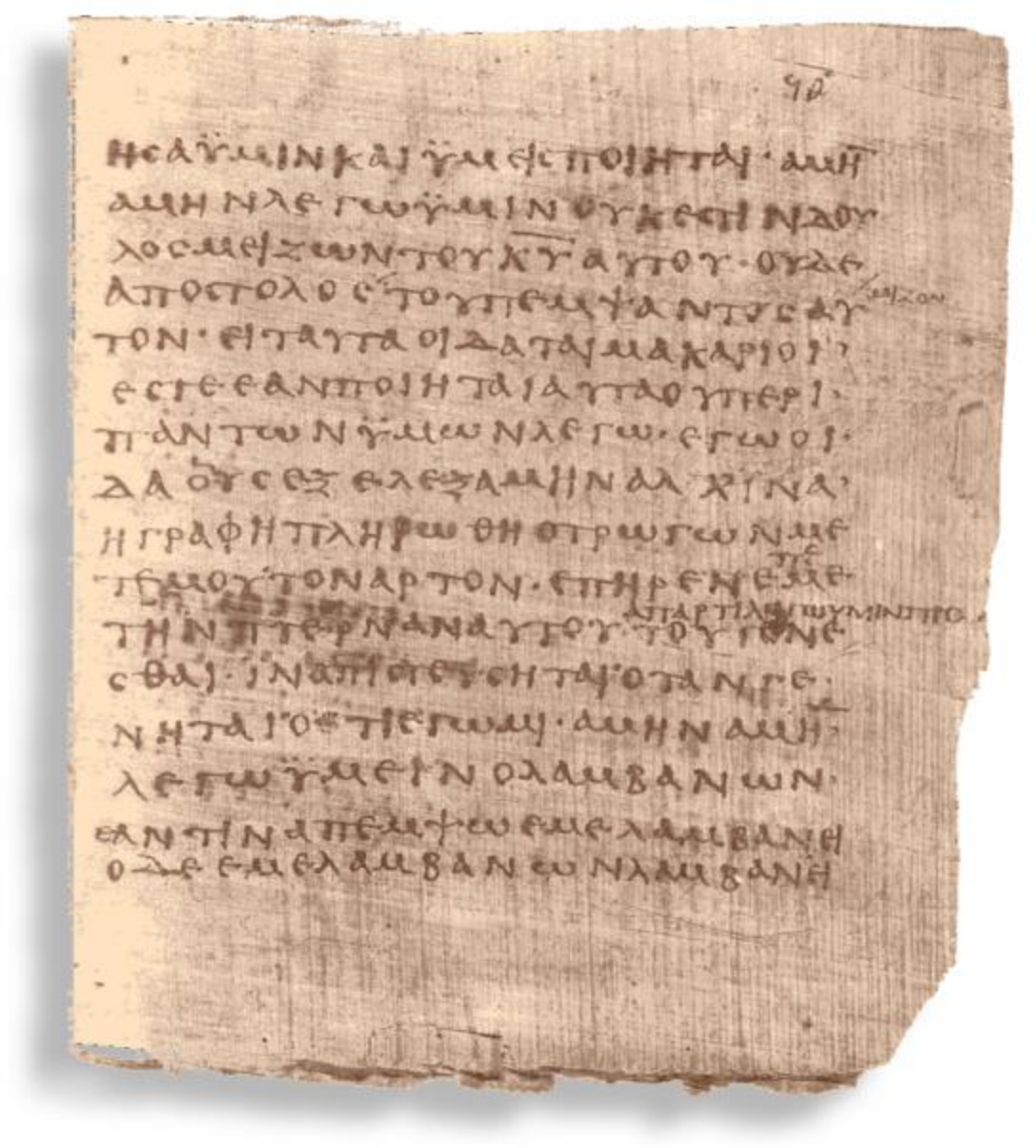

20 ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܝܘܢܝܐ ܕܣܓܝ ܠܫܡܗ ܕܐܬܘ ܠܡܫܓܕ ܒܥܝܕܐ

12:20 ησαν δε ελληνες Σκιτοι Μοισονι τινες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη

Nişte Greci şi sciţi din Misia dintre ceice se suiseră să se închine la praznic,

21 ܗܠܝܢ ܐܬܘ ܠܘܬ ܦܝܠܝܦܘܣ ܕܗܘ ܡܢ ܒܝܬ ܨܝܕܐ ܕܓܠܝܠܐ ܘܫܐܠܘ ܠܗ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ
ܡܪܝ ܒܥܝܢ ܐܢ ܚܙܝ ܠܝܫܘܥ.

12:21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν

s'au apropiat de Filip şi Andrei, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, şi au zis: "Domnule, am vrea să vedem pe Isus."

Locul marcat cu casetă(chenar) este locul în paginia antică unde apar menţionaţi SCIŢII MISIENI HISTRIOŢI.Este o onoar maximă să ai acces la originalul antic inclusive în formă electronic.valoarea şi credibilitatea lui nu scade. Aşa încât de la legendele despre ANDREI şi LUPII lui din Dobrogea(Sciţia Minor) la dovezi concrete palpabile este un salt zdrobitor. Poţi vedea ,poţi atinge. Şi nu te mai poţi îndoii de TRADUCERE , dacă este BIBLIE ORTODOXĂ sau CATOLICĂ au SECTANTĂ [DEŞI BIBLIA ESTE DOAR UNA] Originalul antic îţi oferă încrederea maximă. Mai mult nu există, nu se poate.

Locaţia de domiciliu permanentă(fixă): Cologny/Geneva; Dublin; Cologne, Bibl. Bodmeriana; Chester Beatty Libr.; Univ., Institut für Altertumskunde, P. Bodmer II; P. Chester Beatty, s.n.;
Inv. Nr. 4274/4298 Numărul de inventar
Secolul 1 AD 54- 87 era noastră
Data: ca. 54-87 partea I -200 partea II (II: Hunger)
Conţine: e Jn 1:1-6:11; 6:35-14:26,29-30; 15:2-26; 16:2-4,6-7; 16:10-20:20,22-23; 20:25-21:9

Dacia in Biblie dovezi antice manuscrise biblice originale

Descriere şi starea fizică: Folie pagină papirus: 75 (78)
Dimensiiuni: (16,2 x 14,2 cm)
Linii(rânduri): 14-25
Columns: 1

12:20 ησαν δε ελληνες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη
Niște Greci şi acîş din Misia dintre cele se suiseră să se închine la praznic,
12:21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν
a'zu apropiat de Filip şi Andrei, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, şi au zis: "Domnule, am vrea să vedem pe Isus."
p066-Joh-Cap12
_vers16-21-II-III
Locaţia de domiciliu permanentă(fixă): Cologny/Geneva; Dublin; Cologne, Bibl. Bodmeriana; Chester Beatty Libr.; Univ., Institut für Altertumskunde, P. Bodmer II; P. Chester Beatty, s.n.; Inv. Nr. 4274/4298 Numărul de inventar
Secolul 1 AD 54- 87 era noastră
Data: ca. 54-87 partea I -200 partea II (II: Hunger)
Conţine: e Jn 1:1-6:11; 6:35-14:26,29-30; 15:2-26; 16:2-4,6-7; 16:10-20:20,22-23; 20:25-21:9
Descriere şi starea fizică: Folie pagină papirus: 75 (78)
Dimensiiuni: (16,2 x 14,2 cm)
Linii(rânduri): 14-25
Columns: 1

Locaţia de domiciliu permanentă(fixă): Cologny/Geneva; Dublin; Cologne, Bibl. Bodmeriana; Chester Beatty Libr.; Univ., Institut für Altertumskunde, P. Bodmer II; P. Chester Beatty, s.n.; Inv. Nr. 4274/4298 Numărul de inventar
Secolul 1 AD 54- 87 era noastră
Data: ca. 54-87 partea I -200 partea II (II: Hunger)
Conţine: e Jn 1:1-6:11; 6:35-14:26,29-30; 15:2-26; 16:2-4,6-7; 16:10-20:20,22-23; 20:25-21:9

Descriere şi starea fizică: Folie pagină papirus: 75 (78)
Dimensiiuni: (16,2 x 14,2 cm)
Linii(rânduri): 14-25
Columns: 1

p066-Joh-cap12_vers21-26-II-III

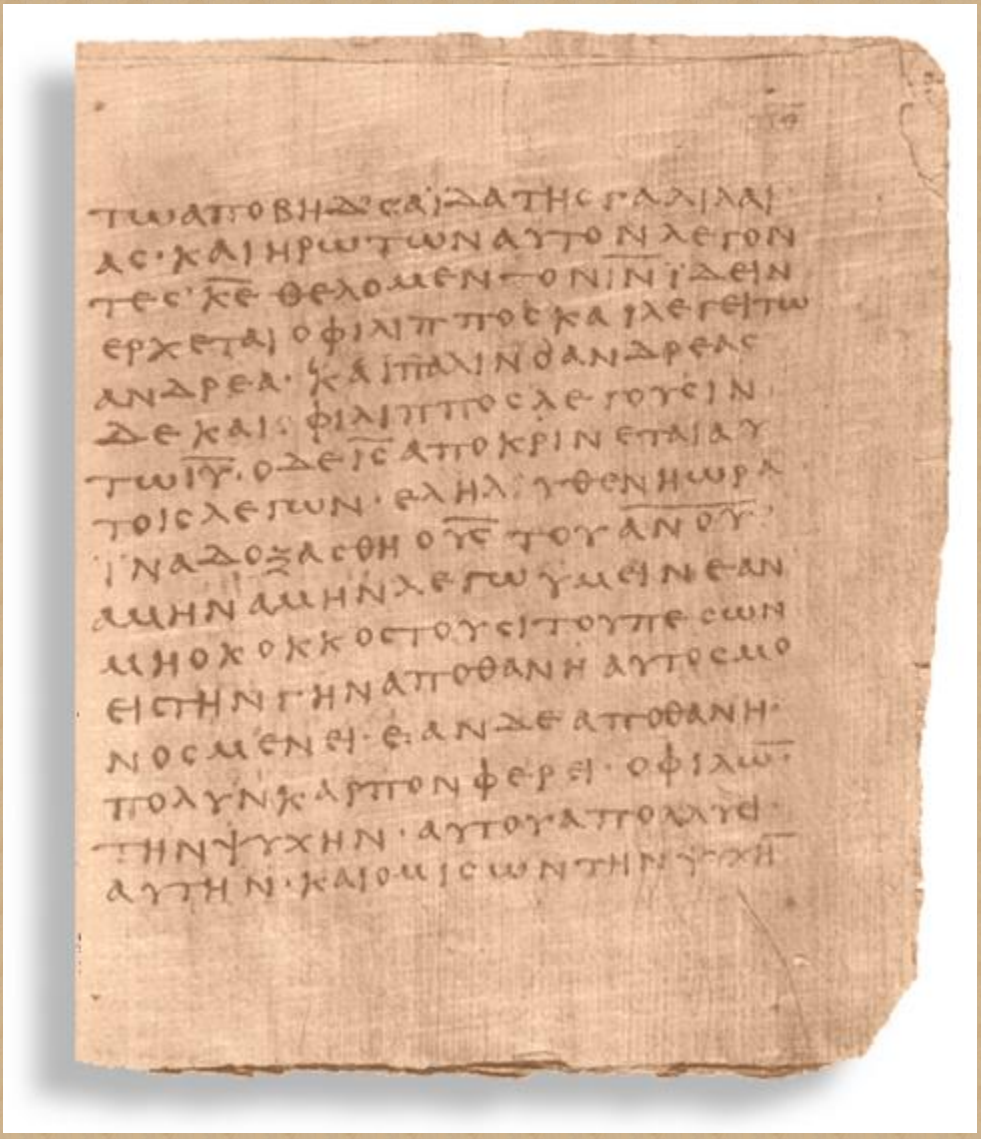

22 ܐܝܟܢ ܡܐܦܠܦܘܣ ܡܐܢܕܪܐܘ ܡܐܢܕܪܐܘ ܐܝܟܢ ܡܐܦܠܦܘܣ ܐܡ ܠܝܫܘܥ

ܐܡܪ.

12:22 ερχεται ο φιλιππος και λεγει τω ανδρεα ερχεται ανδρεας και φιλιππος και λεγουσιν τω ιησου
Filip s'a dus şi a spus lui Andrei; apoi Andrei şi Filip au spus lui Isus.

23 ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ ܐܬܐ ܫܥܬܐ ܕܢܬܬܟܠܠ ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ

12:23 ο δε ιησους αποκρινεται αυτοις Κεδαρ λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου

Drept răspuns, Isus le-a zis: " Kedarul: -A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului.

O altă dovadă o găseşti în şi în CODEX VATICANUS, un manuscriu de la o dată mai târzie secolul II- secolul III era noastră.Primele manuscrise ca importanţă,credibilitate şi valoare după care este făcut NOUL TESTAMENT modern de din zilele noastre . Aceste manuscrise îţi dovedesc clar, că nu este vorba de o eroare, nici fals I mai ales nu poate fi loc pentru manipulare.

La fel nu ai tradusă toate pagina cu cele trei columne ci doare versetele 20,21,22,23, din capitolul 12 Evanghelia lui Ioan. Acest lucru îl săvârşesc ca un ajutor vouă cititori dragi, urmaşi ai dacilor şi a sciţilor ALIAŢII ştrămoşilor mei israeliţii antici nu ca să deveniţi EXTREMIŞTI NAŢIONALIŞTI(NAZIŞTI) nici ca să cădeţi în amăgirea şi rătăcirea lui zelea codreanu,Antonescu şi Horia Sima. Ci ca să aveţi dovezi pentru bucuruia voastră de a fi creştinaţi nu ce către misionarii şi nici de către episcope ci direct din mâna Apostolilor luilisus.Şi pentru ca bucuria voastră să fie deplină. Ca să aveţi deplina temelie duhovnicească şi dovezi pe care să puneţi mâna şă le priviţi, să le vadă alte popoare,dar mai ales urmaşii voştrii. Anume: că aţi fost aliaţii POPORULUI ALES ca hetiţii lui Het, Aner ,Eşckol şi Mamvre. Chiar din vremea patriarhului Avraam.Chemare sfântă la care aţi fost chemaţi din nou şi nu aţi fost părăsiţi în uitare .Ci în zilele Noului Testament, a lui Iisus Hristos (Ieşua HaMaşiah) strămoşii voştri aduşi de Sfântul Duh au fost prezenţi în Ierusalim şi în Iudeea antică. Unul dintre regii voştrii regale scit ZINEX VIPERIN din clanul Azuga-Kuga tribul Corbis a fost UCENICUL LUI IISUS, chiar în timpul vieţii lui Iisus,mai înainte de moartea Lui şi mai înainte de învierea Lui. Ştiu că sânteţi mândri şi consideraţi pe Apostolul Andrei protectorul şi Patriarhul României. Şi bucuria voastră este deplină fiind creştinaţi neîntinaţi de Apostoli.

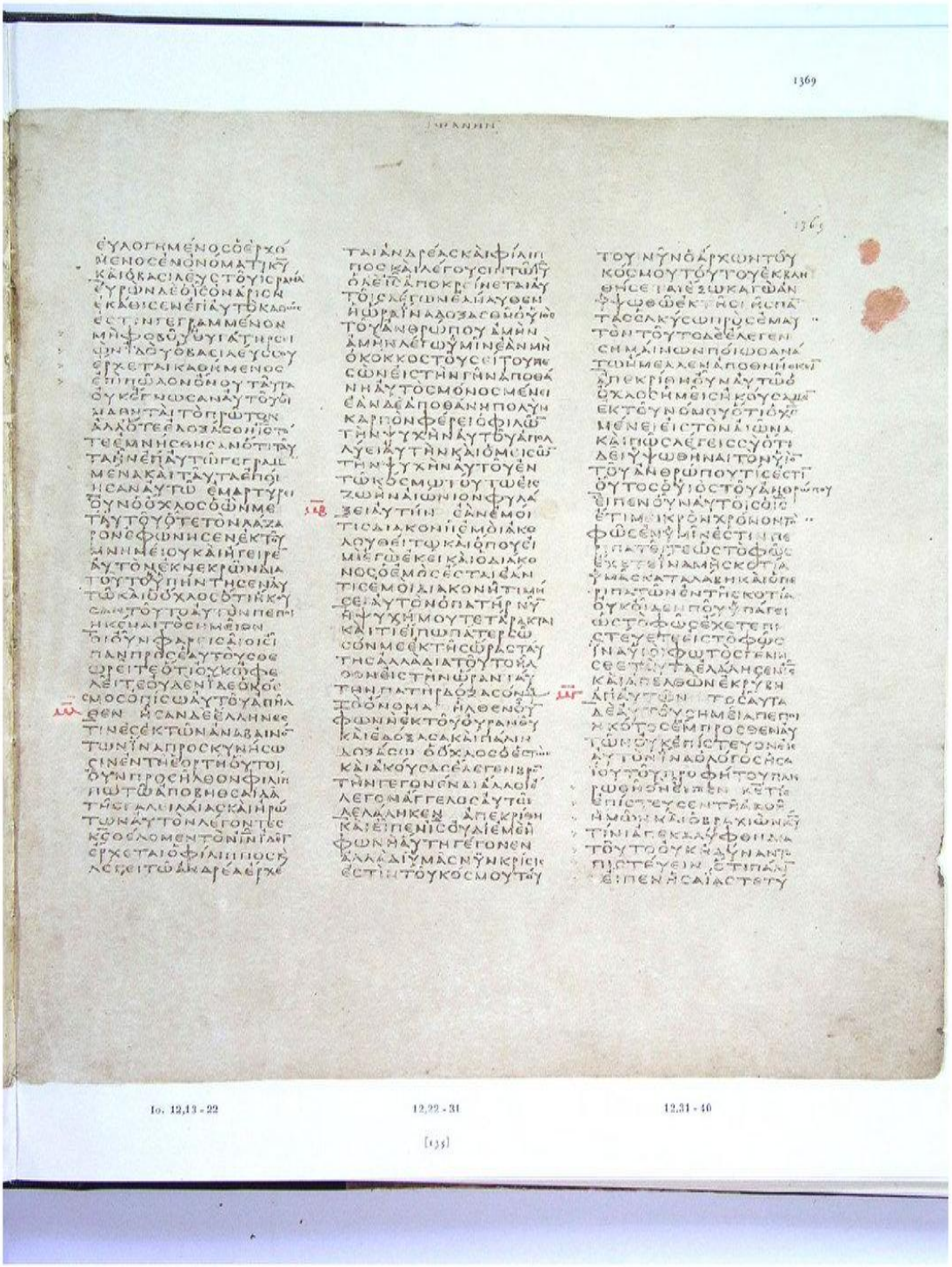

20 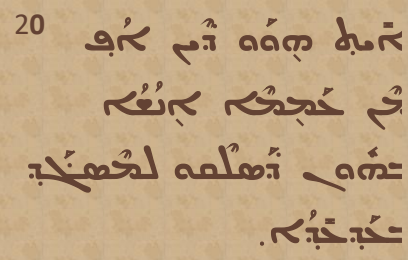

12:20 ησαν δε ελληνες Σκιτοι Μοισονι τινες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη

Nişte Greci şi sciţi din Misia dintre ceice se suiseră să se închine la praznic,

21 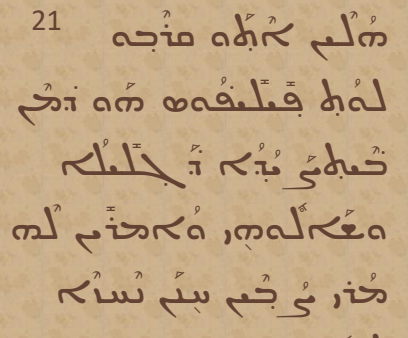

12:21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν

s'au apropiat de Filip şi Andrei, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, şi au zis: "Domnule, am vrea să vedem pe Isus."

22 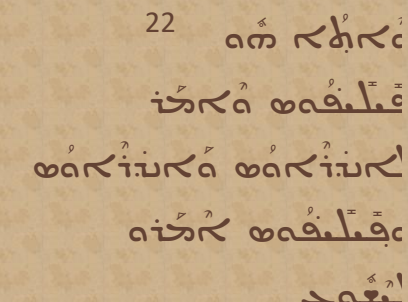

12:22 ερχεται ο φιλιππος και λεγει τω ανδρεα ερχεται ανδρεας και φιλιππος και λεγουσιν τω ιησου

Filip s'a dus şi a spus lui Andrei; apoi Andrei şi Filip au spus lui Isus.

23 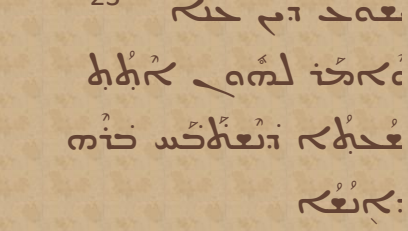

12:23 ο δε ιησους αποκρινεται αυτοις Κεδαρ.λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου

Drept răspuns, Isus le-a zis: " Kedarul: -A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului.

Originalul antic îţi oferă încrederea maximă. Mai mult nu există, nu se poate. De aceea ţi-am aşezat aceleaşi versete transliterate în două feluri diferite. Unele sub altele partajate pe

fiecare pagină. Două sânt pe o pagină ,iar celelalte sânt pe cealată pagină de papyrus,dar şi sub formă de columne cu textul parallel . Textul este transliterate (adică cu font(caligrafie) tipar , pentru cazul în care pe manuscris apare situaţia de a nu se vedea clar literele cuvintelor sau de a fi inghesuite două sau mai multe litere.

Pentru situaţii de genul acesta am ales opţiunea de a repete versetele n formă translitarată cu FONT (CALIGRAFIE) TIPAR ELECRONIC.Literele fiind întotdeauna la fel şi clare nu poţi greşi. Nu poţi nu ai deloc motivul de a spune că eu mă înşel,.nu mai poţi spune că este o supoziţie o rătăcirea a mea.ci ai în faţă dovada clară atât în MANUSCRISUL ANTIC FACSIMIL ELECTRONIC, cât şi sub formă de text transliterat ,tipar electronic .Tocmai ca tu să ai cele mai bune condiţii de a nu pierde înţelesul şi nici o nuanţă a înţelesului din textul biblic al Noului testmant din Evanvghelia după ioan capitolul 12: cu versetele 20,21,22,

CAPITOLUL 2 SCIŢII şi GEŢII ÎN ZIUA POGORÂRII SFÂNTULUI DUH

Un alt loc din noul testmanet unde se vorbeşte de sciţi în Noul Testament este în faptele Apostolilor

Capitolul 2

1 .ܟܕܝܫܐ ܥܝܕܐ ܕܚܡܫܝܢ ܒܗ ܟܕ ܡܬܡܠܝܢ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܒܚܕ ܒܕܘܟܬܐ

2:1 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν παντες ομου επι το αυτο

1. **Şi când a sosit ziua Cincizecimii, erau toţi împreună în acelaşi loc.**

2 ܘܦܬܐܡ ܩܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܝܟ ܕܡܗܪ ܡܬܐ ܘܡܠܐ ܟܠ ܒܝܬܐ ܐܝܬ ܗܘ ܕܝܬܒܝܢ.ܥܠ

2:2 και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι

2. **Şi din cer, fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede, şi a umplut toată casa unde şedeau ei.**

3 ܘܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܢܘܪܐ ܡܬܦܠܓܝܢ ܘܝܬܒ ܥܠ ܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ.

2:3 και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος και εκαθισεν εφ ενα εκαστον αυτων

3. **Şi li s-au arătat, împărţite, limbi ca de foc şi au şezut pe fiecare dintre ei.**

4 ܘܡܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܫܪܝܘ ܠܡܡܠܠ ܒܠܫܢܐ ܚܪܢܐ ܐܝܟ ܕܪܘܚܐ ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܠܡܡܠܠ.

2:4 και επλησθησαν παντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αποφθεγγεσθαι αυτοις

4. **Şi s-au umplut toţi de Duhul Sfânt şi au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi.**

5 ܗܘܘ ܒܝܪܘܫܠܡ ܝܗܘܕܝܐ ܓܒܪܐ ܕܚܣܝܢܝܢ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܬܚܬ ܫܡܝܐ.

9 ܦܪܬ ܘܡܕܝܢܐܝܬ ܘܥܝܠܡ ܘܡܨܪ ܘܐܣܝܐ ܘܦܪܓܘܐ ܘܦܢܦܘܠܝܐ ܘܡܨܪ ܘܐܬܪ ܠܘܒܝܐ ܕܡܛܠ ܩܘܪܢܝ ܐܦ ܝܗܘܕܝܐ ܘܓܝܪܘܬܐ ܘܥܡ ܟܠ ܐܠܝܢ ܕܡܬܝܪܝ ܠܢ ܒܠܫܢܬܢ ܥܒܪܝ ܕܐܠܗܐ ܡܠܝܠܝܢ ܐܢܚܢ ܠܗܘܢ ܒܠܫܢܬܗܘܢ ܕܝܠܢ.

2:5 ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον

2:6 γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι

ηκουσεν εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων

2:9 παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν

5.**Şi e rau în Ierusalim locuitori iudei, bărbaţi cucernici, din toate neamurile care sunt sub cer.** .

6. **Şi iscându-se vuietul acela, s-a adunat mulţimea şi s-a tulburat, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba sa**

9.Parţi şi mezi şi elamiţi şi cei ce locuiesc Capadocia în Mesopotamia, în Iudeea şi în Misia, în în Pont şi în Asia,

p074-Act Fapte Apsot-cap1.26-vers2.5-VII

p074-Act Fapte Apsot -cap2.vers6-11-VII

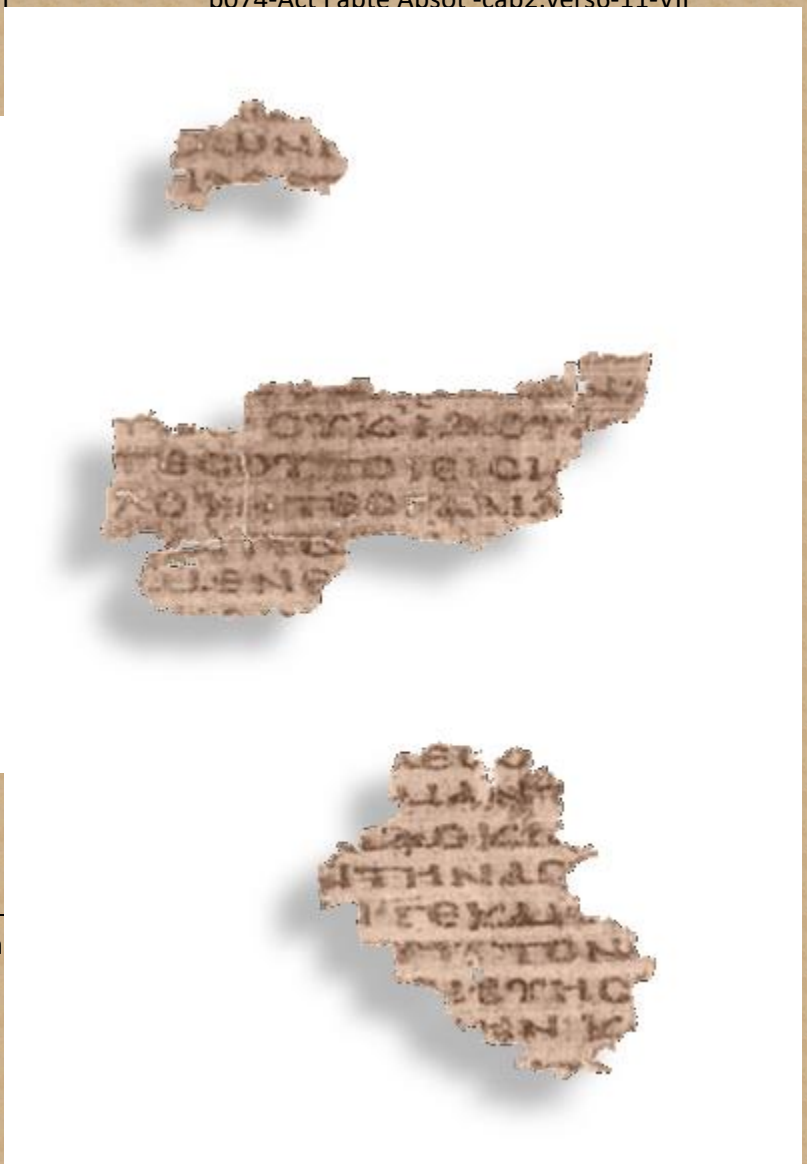

Locaţia de domiciliu permanentă(fixă):: Cologny/Geneva, Bibl. Bodmeriana, P. Bodmer XVII
Data: ca. 54-87 partea I -200 partea II
Date: VII (VI or VII: Kasser, Turner) **Numărul de inventar**
Secolul 1 AD 54- 87 era noastră
Conţine: a Ac 1:2-5,7-11,13-15,18-19,22-25; 2:2-4; 2:6-3:26; 4:2-6,8-27; 4:29-27:25; 27:27-28:31+ (fol. 1-94); c Jas 1:1-6,8-19,21-23,25; 1:27-2:3,5-15,18-22; 2:25-3:1,5-6,10-12,14; 3:17-4:8,11-14; 5:1-3,7-9,12-14,19-20; 1 Pe 1:1-2,7-8,13,19-20,25; 2:6-7,11-12,18,24; 3:4-5; 2 Pe 2:21; 3:4,11,16; 1 Jn 1:1,6; 2:1-2,7,13-14,18-19,25-26; 3:1-2,8,14,19-20; 4:1,6-7,12,16-17; 5:3-4,9-10,17; 2 Jn 1,6-7,13; 3 Jn 6,12; Jd 3,7,12,18,24 (fol. 95-108; 117-132)
Descriere şi starea fizică: Folie pagină papirus: 124
Dimensiiuni: (32 x 20 cm)
Linii(rânduri): (30-35; 14-18 letters/l.)
Columnă: 1

CAPITOLUL 3 ÎNCĂ O MENŢIUNE A DACO_SCIŢILOR ÎN BIBLIE

11 ܡܨܪܝ ܠܐ ܐܚܠܦܝܢ ܐܝܬܝ ܠܐ ܝܗܘܕܝ ܡܗܘܠ ܕܠܐ ܡܗܘܠ ܥܡ ܒܪܒܪ ܣܟܝܬ ܥܒܕ ܚܪ ܠܐ ܐܝܬܝ ܐܠܐ ܟܠ ܘܒܟܠܗܝܢ ܡܫܝܚܐ ܗܘ.

11 כר דלית יהודיא וארמיא ולא גזורתא ועורלותא ולא יוניא ובבריא ולא עבדא וברחארא אלא כל ובכלנש משיחא הו.

11 οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθης δουλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος

Col 3:11 Aici nu mai este nici Grec, nici Iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici Barbar, nici **schit**, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul şi în toţi.

Locaţia de domiciliu permanentă(fixă): Dublin; Ann Arbor, MI, Chester Beatty Libr.; Univ. of Michigan, P. Chester Beatty II; Inv. 6238 Numărul de inventar

Data: ca. 54-87 partea I -200 partea II
Date: about 200 (I: Kim)
Secolul 1 AD 54- 87 era noastră

Conţine: p Ro 5:17-6:3; 6:5-14; 8:15-25,27-35; 8:37-9:32; 10:1-11:22,24-33; 11:35-15:9; 15:11-33; 16:25-27; 16:1-23; He 1:1-9:16; 9:18-10:20,22-30; 10:32-13:25; 1 Cor 1:1-9:2; 9:4-14:14; 14:16-15:15; 15:17-16:22; 2 Cor 1:1-11:10,12-21; 11:23-13:13; Eph 1:1-2:7; 2:10-5:6; 5:8-6:6,8-18,20-24; Ga 1:1-8; 1:10-2:9,12-21; 3:2-29; 4:2-18; 4:20-5:17; 5:20-6:8,10-18; Php 1:1,5-15,17-28; 1:30-2:12,14-27; 2:29-3:8,10-21; 4:2-12,14-23; Col 1:1-2,5-13,16-24; 1:27-2:19; 2:23-3:11,13-24; 4:3-12,16-18; 1 Th 1:1; 1:9-2:3; 5:5-9,23-28

Descriere şi starea fizică: Folie pagină papirus: 86

Dimensiiuni: (27 x 16 cm)

Dacia in Biblie dovezi antice manuscrise biblice originale

Linii(rânduri): 26-32
Columnă: 1

p046-Col-cap2.vers23-cap3.vers1-11-Kenyon-II

CODEX APOSTOLOIKI MS BODLERIANS IOANON / PARS I DIHAHOS APOSTOLIKON

p046-Col-cap2.vers23-cap3.vers1-11-Kenyon-II

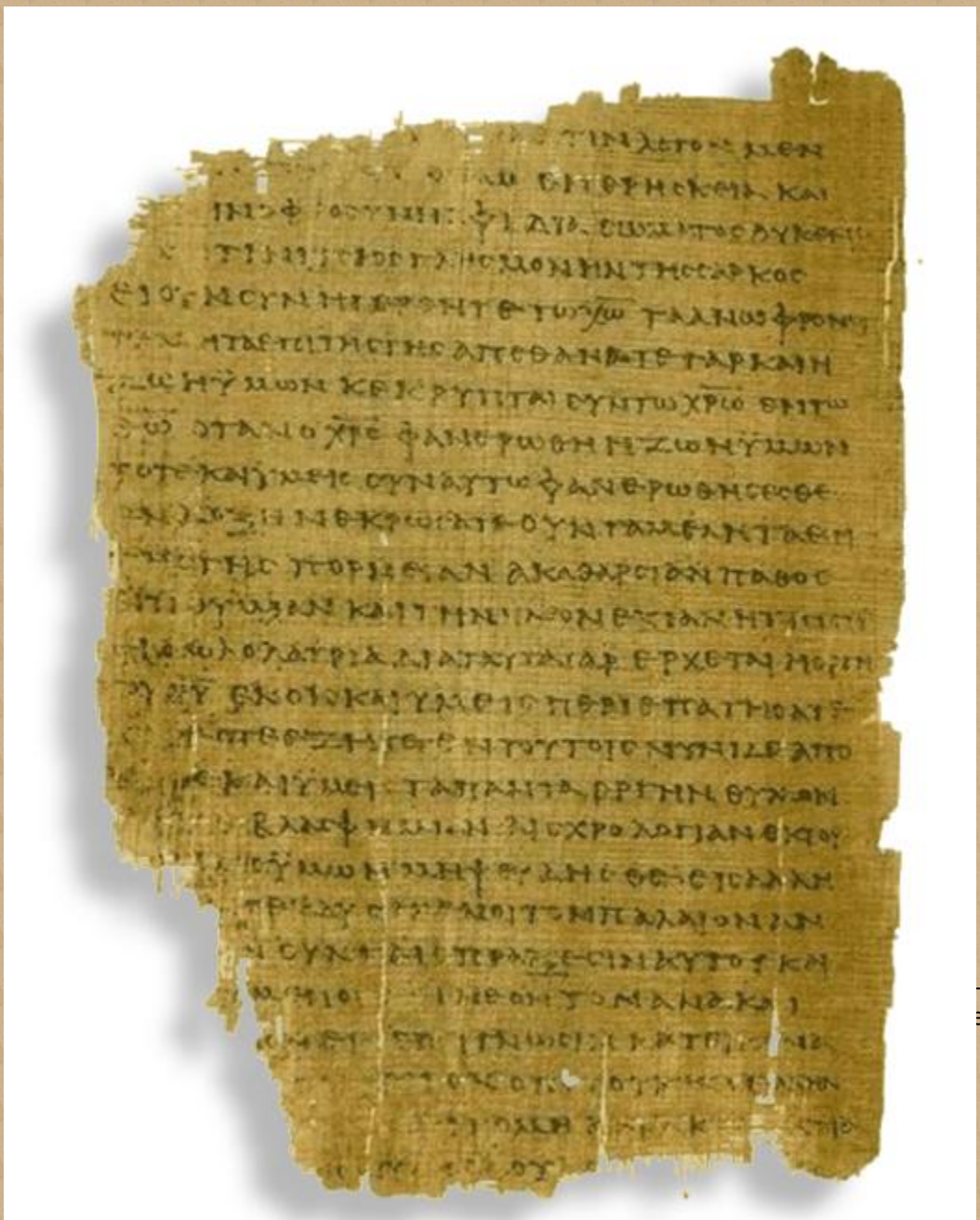

eya dorin David Aurel

CODEX APOSTOLOIKI MS BODLERIANS IOANON / PARS I DIHAHOS APOSTOLIKON

Aramaică Col 3:11	Ebraică Col 3:11	Greacă Col 3:11	Română Col 3:11
11 ܕܠܐ ܝܘܢܝܐ ܘܝܗܘܕܝܐ ܡܘܠܬܐ ܘܥܘܪܠܬܐ ܣܟܝܬܝܐ ܥܒܕܐ ܘܚܪܐ ܐܠܐ ܟܠ ܘܒܟܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ	11 כר דלית יהודיא וארמיא ולא גזורתא ועורלותא ולא הסקיתים ולא יוניא ובבריא ולא עבדא וברחארא אלא כל ובכלנש משיחא הו.	11 οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθης δουλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος	Col 3:11 Aici nu mai este nici Grec, nici Iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici Barbar, nici **schit**, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul şi în toţi.

În aramaică şi în ebraică versetul nu are indicativul negaţiei ci a expunerii unităţii indicativul pozitiv locativ. (Cei de acolo au unitate sfântă). Şi sânt enumerate mai multe denumiri de neamuri.

11 Aici este Yahudia (Unitatea sfântă)şi nu mai este şi Armia (daci)nu Gzorta şi Orlota şi Sckitim şi nici Iavan şi Ionia şi Brbrie şi Abda şi Brhara, dar orice Ah(frate), mesianic este unul în toţi .Bclns

Orlota Skitim sânt sciţii din Kedar-derzalim armia sânt numiţi dacii ,sarmaţii şi frigienii(denumire comună în ebraică şi în toate limbile semitice antice.

CAPITOLUL 4.Prevestirea legislatorului Zamolxex în Biblie

Isa 42:11 יִשְׂאוּ מִדְבָּר וְעָרָיו **יא**, חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֵדָר; יָרֹנּוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ הָרִים, יְצַוָּחוּ.

Isa 42:11 Pustia şi cetăţile ei să înalţe glasul! Satele locuite de **Chedar**, să-şi înalţe glasul,toţi aceii ce locuiesc în pădurile adânci ! Locuitorii stâncilor să sară de veselie: să strige de bucurie din vârful munţilor!

Isa 42:21

יְהוָה חָפֵץ, לְמַעַן צִדְקוֹ; יַגְדִּיל תּוֹרָה, וַיַּאְדִּיר **כא**.

Domnul a voit Chedarului , pentru dreptatea Lui, să vestească o lege mare şi minunată.

(profeţia vesteşte două lucrururi apariţia profetului legislator,Zamolxes şi creştinarea Daciei prin Andrei Apostolul şi ucenicii săi.)

lată în ce chip se socot ei nemuritori: credinţa lor este că ei nu mor, ci că cel care piere se duce la Zamolxis -divinitatea lor- pe care unii îl cred acelaşi cu Gebeleizis. Tot în al cincelea an aruncă sorţii şi întotdeauna pe acel dintre ei pe care cade sorţul îl trimit în solie la Zamolxis, încredinţându-i de fiecare dată toate nevoile lor.

Trimiterea solului se face astfel: câţiva dintre ei, aşezându-se la rând, ţin cu vârful în sus trei suliţe, iar alţii apucându-l de mâini şi de picioare pe cel trimis la Zamolxis, îl leagănă de câteva ori şi apoi, făcându-i vânt, îl aruncă în sus peste vârfurile suliţelor. Dacă, în cădere, omul moare străpuns, rămân încredinţaţi ca zeul le este binevoitor; dacă nu moare, atunci îl învinuiesc pe sol, hulindu-l că este un om rău; după ce aruncă vina pe el, trimit pe un altul. Tot ce au de cerut îi spun solului cât mai e în viaţă. Când tună şi fulgeră, tracii despre care este vorba trag cu săgeţile în sus, spre cer, şi îşi ameninţă zeul, căci ei nu recunosc vreun altul afară de al lor.

Zamolxe, Zaratustra şi Moise), însă numai despre Zamolxe există izvoare "ştiintifice". De ce a devenit aşa celebru acest "rege al nostru [...] ca zeu ce este" (Platon,Harmides,156)?

HERODOT - ISTORII IV

După câte am aflat de la elenii care locuiesc în Hellespont şi în Pont, acest Zamolxis, fiind om [ca toţi oamnenii], ar fi trăit în robie la Samos ca sclav al lui Pytagoras, fiul lui Mnesarhos. Apoi câştigându-şi libertatea, ar fi dobândit avuţie multă şi dobândind avere, s-a întors bogat printre ai lui. Cum tracii duceau o viaţă de sărăcie cruntă şi erau lipsiţi de învăţătură Zamolxis acesta care cunoscuse felul de viaţă ionian şi moravuri mai alese decât cele din Tracia, ca unul ce trăise printre eleni şi mai ales alături de omul cel mai înţelept a Elladei, lângă Pythagoras, a pus să i se clădească o sală de primire unde-i găzduia şi-i ospăta

pe cetăţenii de frunte; în timpul ospeţelor, îi învăţă că nici el, nici oaspeţii lui şi nici urmaşii acestora în veac nu vor muri, ci se vor muta numai într-un loc unde, trăind de-a pururea, vor avea parte de toate bunătăţile. În tot timpul cât îşi ospăta oaspeţii şi le cuvânta astfel, pusese să i se facă o locuinţă sub pământ. Când locuinţa îi fu gata, se făcu nevăzut din mijlocul tracilor, coborând în adâncul încăperilor subpământene, unde stătu ascuns vreme de trei ani. Tracii fură cuprinşi de părere de rău după el şi-l jeliră ca pe un mort. În al patrulea an se ivi însă iarăşi în faţa tracilor şi aşa îi făcu Zamolxis să creadă în toate spusele lui. Iată ce povestesc [elenii] c-ar fi făcut el.

Cât despre mine, nici nu pun la îndoială, nici nu cred pe deplin câte se spun despre el şi locuinţa lui de sub pământ; de altfel, socot că acest Zamolxis a trăit cu multă vreme mai înaintea lui Pythagoras. Fie că Zamolxis n-a fost decât un om, fie c-o fi fost vreun zeu de prin părţile Geţiei, îl las cu bine. Aşadar, geţii care duc astfel de viaţă, fiind supuşi de perşi, urmară şi ei grosul oştirii."

(Iordanes, Getica, XI, 69-70)

(Deceneu) i-a instruit în aproape toate ramurile filosofiei, căci el era în aceasta un maestru priceput. El i-a învăţat morala (...), i-a instruit în ştiinţele fizicii (...), i-a învăţat logica, făcându-i cu mintea superiori celorlalte popoare (...), demonstrându-le teoria celor 12 semne ale zodiacului, le-a arătat orbita lunii, şi cum globul de foc al Soarelui întrece măsura globului pământesc şi le-a expus sub ce nume şi sub ce semne cele 346 de stele trec în drumul lor cel repede de la răsărit şi până la apus, spre a se apropia sau îndepărta de polul ceresc.
(Iordanes, Getica, XI, 69-70)

"[...] Μετά ταῦτα φησιν ό Ιουδαΐος προς έαυτοῦ πολίτας τώ ΄Ιησου πιστεύοντας Φέρε δή και πιστεύωμεν ὑμΐν τοῦτ΄ εΐρησθαι. Πόσοι δ΄ άλλοι τοιαῦτα τερατεύονται, πειθοῦς ένεκα τών εὐηθως άκουόντων ένεργολαβοῦντες τή πλάνή Ὅπερ οὖν καΐ Ζάμολξιν έν Σκύταις φασί τον Πυταγόρου δουλον, και αὖτον Πυταγόραν εν ΄Ιταλία και ΄Ραμψίνιτον έν Αίγυπτω [...]"

"[...] Apoi, Evreul spune compatrioţilor săi care cred în Isus: Ei bine, suntem de acord, spune acela. Dar câţi alţii se folosesc de aceste minunate povestiri pentru a atrage auditorii naivi şi a trage profit din impostură? Acesta a fost cazul, se spune, a scitului Zamolxe, a lui Pytagora însuşi în Italia, a lui Rhampsinite în Egipt. [...]".

articolul "Extraits de livres I et II du Contre Celse d'Origene, d'apres le Papyrus no. 88747 du Musee de

"[...] Μετά ταῦτα φησιν ό Ιουδαΐος προς έαυτοῦ πολίτας τώ ΄Ιησου πιστεύοντας Φέρε δή και πιστεύωμεν ὑμΐν τοῦτ΄ εΐρησθαι. Πόσοι δ΄ άλλοι τοιαῦτα τερατεύονται, πειθοῦς ένεκα τών εὐηθως άκουόντων ένεργολαβοῦντες τή πλάνή Ὅπερ οὖν καΐ Ζάμολξιν έν Σκύταις φασί τον Πυταγόρου δουλον, και αὖτον Πυταγόραν εν ΄Ιταλία και ΄Ραμψίνιτον έν Αίγυπτω [...]"

Este deocamdată, singura mărturie scrisă chiar de mâna marelui legiuitor şi profet al dacilor Zamolxes.

Face parte din PAPIRUSUL DIN TURA, în care este IOV, PLATON ,PITAGORA, ZAHARIA;ELECLESIAST ŞI PROVERBE din BIBLIE , în greacă Cretană şi Greacă Alexandrină. Dialecte elevate,foarte rafinate ale limbii elene ramură a limbii greceşti-egeene.

Până acum românii şi iubitorilor dacilor , a daco-celţilor a lumii tracilor, nu aveau decât câteva referiri făcute de alţii despre ZAMOLXES. Acum pentru prima oară în România…….şi sper să conteze, să nu fie în zadar, dată fiind starea de apatieletargie,incultură amestecată cu indiferenţă crasă a unui mare număr din populaţia

Românească în viaţă. Anii de zile şi-au dorit astfel de dovezi……sper să conteze, sper să le mai pese. Pentru cei care nu ştiu , Zamolxes a fost pentru daci un fel de MOISE şi ILIE, asemănător cu Iisus. Cum a fost Moise pentru evrei, aşa a fost Zamolxes pentru daci . Şi a fost contemporan cu profeţii Ezekiel,Daniel.

Zamolxes conform mărturiei sale, către fratele său de rugăciune şi suferinţă Hepiklet Ebionitul, a fost sclav la cartaginezi,vândut la etrusci şi umbrii, vândut de trei ori în Cartagina şi înapoi în Latia-Etruscia. Apoi a fost vândut în Rodos ţi în Kalimeke lângă Halkidiki lui Pitagoras. La urmă a ajuns la Alexandria şi la Ierusalim ,unde a slujit şapte ani apoi a umblat cu preoţii leviţi în Etipoia , în Imperiu Meroe-Kuş la Lacul Tana. Acolo unde Zamolxes ştia şi credea că îţi are rădăcina neamul său în vremuri străvechi, când oamenii sau împrăştiat pe tot pământul şi lau locuit. Scrisoare nu spune dacă sa întors în Dacia,ci toată mărturisirea lui este făcută la Lacul Tana.

Scrisoarea începe cu o mărturisire, un omor amar "haz-de-necaz>" tipic naţiei de unde venea.Şi în care Zamolxes spune că tocmai din cauza numelui său *:"PIELE* = ZAMALA *_DE_URS*=-LOXES*"* fiul lui *"OCHI CURAT SPRE SUFLET"* şi a veşmintelor sale a ajuns sclav, fiind confundat cu regale Azilian Samokle_on fiul lui ORU ON fiul lui HERCULES . care avea şi el un veşmânt din piele de urs şi piele de leu. Şi era căutat de Imperiu cartaginez,după ce Azilia a fost ocupată şi şi-a pierdut independenţa după bătălia de Melat şi Alegker(Malta) .

PK7962 Scrisoarea Unui Sclav Samalles [Zamolxes]-Pitagora

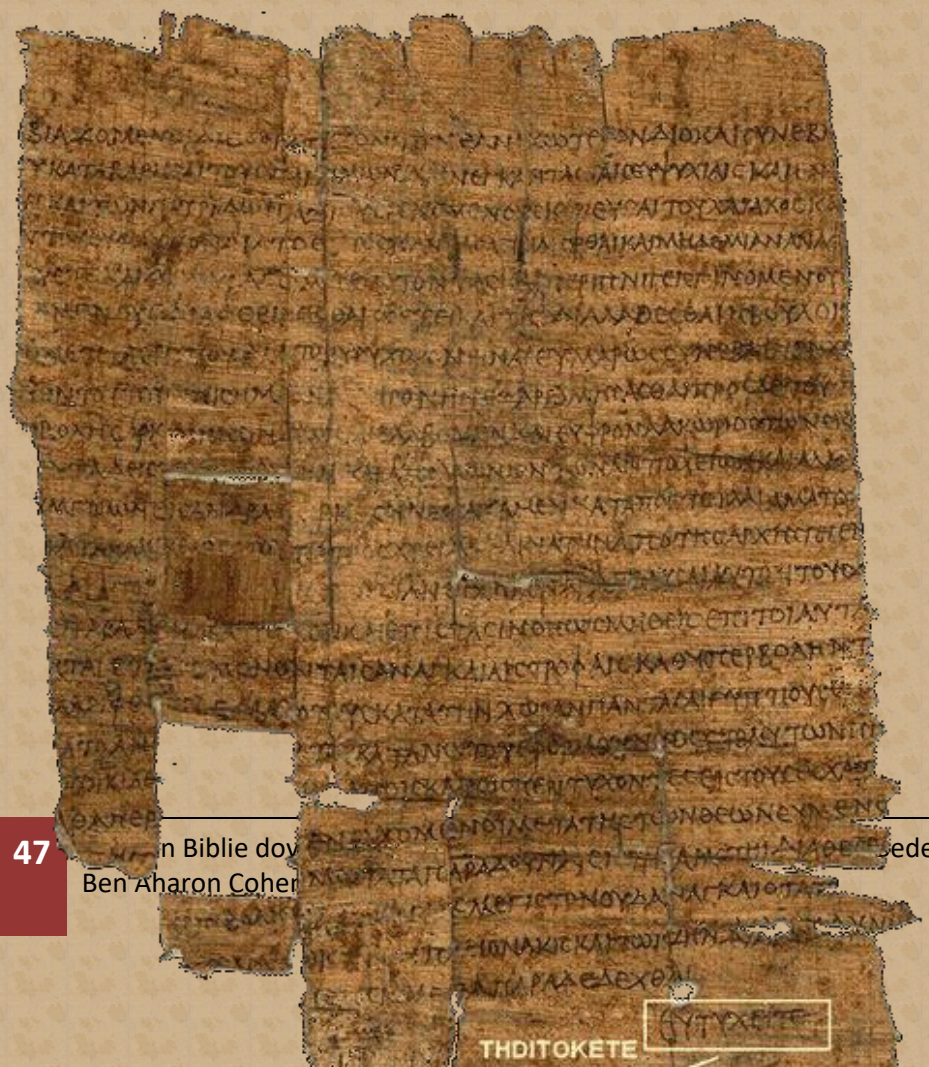

KILT & ŞUBA (TELG) MANTA şi (HANORAC) BLANĂ DE URS din anii 562-500 BC înaintea erei noastreadică înainte de Cristos. INSULA SAMOS-GRECIA .Veşmânt aparţinând unui sclav a lui Pitagoras Siros , sa cărui nume a fost ZSemolles (Zamolxes) .

SANDA DIN SFOARĂ şi PACHET CU HAINE , aparţinând sclavului Zamolxes ,.din anii 562-500 BC înaintea erei noastreadică înainte de Cristos. INSULA SAMOS-GRECIA .Veşmânt aparţinând unui sclav a lui Pitagoras Siros , sa cărui nume a fost ZSemolles (Zamolxes) .

În Insula Samos , locul de naştere şi de viaţă a filosofului şi matematicianului Pitagoras, arheologii greci, danezi şi britanici ,israelieni şi germani au descoperit o cameră plină ochi cu obiectele legendarului Pitagoras , şi cu obiectele sclavilor săi, printre care o scrisoare, o sanda ,un cuţit (o macetă-daltă) şi un pachet cu paie şi bitum-răşină , în care care se aflaul un kelt dacic de preot- kaptobai-ktistai de culoare ocru-kaki şi o blană de urs. Aceste obiecte ca şi conţinutul scrisorii dovedesc că au aparţinut lui ZSamolles TDitokete numele real a lui Zamolxes şi se traduce*" PIELE_DE_URS "* fiul lui *"OCHI_SUFLET_CURAT"*. VAZOREX I (Văzarux) CER-SENIN CERNAXES I sau KERNAKETES

ZSamolles a fost şi sclavul notarului Petatos din Alexandria,după plecarea sa din Samos de la Pitagora.

Aceste descoperiri arheologice, au scopul de a întării convongerea, că aest Zamolxes a fost real , nu o SIMPLĂ şi IRONICĂ SUPERSTIŢIE, FABULAŢIE devenită CUTUMĂ BANALĂ ,o LEGENDĂ UITATĂ.

Este prima oară în ţara dacilor,când cineva demonstreazî că acest Zamolxes ,chiar a existat.Şi acest lucru poate schimba istoria unui popor ,în bine

Acest veşmânt conservat uimitor de bine în insula SAMOS, are peste 2400 de ani vechime. Şi este un kilt cu şubă daco-celtic tipic KTISTAILOR –preoţii Dumnezeului Unic Derzales Aldea , Cel care Singur este Zemilsa=Creatorul şi Tautas(Tatas) =Tatăl tuturor naţiunilor şi triburilor

Unii care cred că dovedirea umanităţii sale îi ştirbeşte dumnezeirea, măreţia lui spirituală,aceştia se înşală. Dacii nu credeau în halucinaţinaţii şi nu se închianu unui DELIR ÎN FORMĂ CONTINUATĂ, ci unui OM-ÎNDUMNEZEIT, CĂLĂUZIT DIN CERURI,. Aces tom a oprit religia lui Baal(Belial) şi a lui Zoroastru adusă în Europa de campanile Perşilor. Au păstrat o formă mai ciudat de Mitraism şi MONOTEISM-ŞAMANIC preluat de la oamenii paleoliticului CRO-MAGNON R1_1. În felul lui Zamolxes a fost şi Profetul şi Legislatorul dacilor,geţilor şi sciţilor.

Zamolxes reconstrituire 3D : autor Obedeya Dorin

Dacia in Biblie dovezi antice manuscrise biblice originale

David Aurel Ben Aharon Cohen

Zamolxes înseamnă= PIELE DE URS şi era fiul lui

CER-SENIN CERNAXES I sau GHEBCARNON.I

Rege dac care a domnit cu 80 de ani înaintea

Regelui Sarmis.

CAPITOLUL 5 RELIGIA DACILOR

În încheiere vă voi oferi religia dacilor

INTRODUCERE

Religia Dacă la origini a fost monotheist-şamanică (naturistă) datorită adevăraţilor locuitori ai Europei băştinaşii Cro-Magnon R1I oamenii neoliticului din nefericire exterminaţi în masă . Religia de origine a dacilor a fost pierdută parţia pe drumul de origine din Frigia, anume Cultul lui ZĂL-MITRU (Mitra)şi Kibelle-Dokia(Cibele Ducu). Cei exterminaţi în masă au superiori ca trăire cu Dumnezeu , ca civilizaţie şi conştiinţă personală, cei mai mulţi sau dăruit şi-au jertfit paşnic viaţa în exesul inuman de violenţă

al noilor veniţi. Şi ca de obicei cuceritorii au fost cuceriţi. Se pare că este o lege a naturii pe Terra. Aşa au păţit celţii şi burii, sacomanii(zergomanii) , motanii (ramură a mitanilor) marcomanii, britanii ,germanii , magarmanii, dardanii,iliri, dalmaţii, tracii sarmaţii şi nici dacii veniţi din Frigia nu au scăpat. Noi veniţi erau superiori doar ca arme şi tehnologie de luptă, cunoştinţe despre zootehnie(creşterea animalelor domestice) şi a tehnnologiei agriculturii tehnici şi cunoştinţe total necunosute băştinaşilor Europei Neolitic-Paleolitice blândul şi simpaticul Cro-Magnon R1-I. Dacii au adus cu ei şi cultul aşezărilor fortificate SADUCKWU saducu (sătuc derivate din satta (sat)aşezare rurală arhaică.Satttwu fiind cuvânt frigian-sumerian= aşezare necesară iar DUKW era zeiţa CIBELE dar mai însena şi APĂRAE ,OCROTIRE sinonim cu cuvântul frigian,.sumerian DEWUA Cetate . Mai târziu a rămas doar DAVĂ. Cetate fără CIBELE Vechii locuituitori ai Europei, adevăraţii băştinaşi numiţi de greci PELASGOI iau cucerit cu " *T'EOU- THA- IO = EU SÂNT-ACESTA'S EU!" în celtă şi IODA-IO în dacă , Acest DUMNEZEU UNIC, SFÂNT şi NEVĂZUT, cu acest Dumnezeu iau bătut evreii pe egipteni şi CRO-MAGNON pe NOI-EUROPENI , pe invadatorii-exploratori. Spun invadatori, fiindcă migratori nu este definţia potrivită. Neamurile venite erau sedentare şi erau organizate statal aveau o societate ierahică-statală.Alungaţi de alte popoare sau de Hazardul Naturii îşi căutau o nouă ţară,un cămin nou şi cât mai multe resurse naturale,apă,iarbă, hrană şi minereuri. Încă un lucru de spus RASA EUROPEANĂ îşi are originea între ETIOPIA şi PUSTIA SINAI AQABA. În anticul Imperiu MERRU-MU(MEROE_KUŞ).Codul genetic, AMPRENTA GENETICĂ a tuturor popoarelor Europene a fost găsită la câţiva indivizi din Sinai şi Etiopia-Lacul Tanna..De aici originiea cuvântului germanic Yuntanir, tanner în celtă şi tânăr în dacă şi sarmată însemnând „tinereţe-veche", „tinereţe originară „. Cuvânt care îşi are originea şi rădăcina în numele TANNA al lacului din Etiopia. Acolo oamenii au cunoscut pe IEHODA-IO , de a colo au adus POMUL care se numeşte MĂR , păstrând şi după 10.000 de ani originea originii lor NAŢIUNEA MERRU din AFRICA-ORIENTALĂ. Legenda acestei religii este confirmată ştiinţific de codul genetic de MARKERUL CROMOZONIAL şi MITOCONDRIAL al Europenilor ,în procent de 87-90%, chiar şi astăzi în secolul xxi(21).De acolo sau răspândit în Asia Mică-Caucaz şi tot Bazinul Mediteranei. Apoi au invadat EUROPA şi au populat-o ciclic şi sedentar (continu din generaţie în generaţie) ,prin lupte sângeroase şi de o cruzime inumană (ruşinoasă rasei umane). Dacii din aceaşi rasă au venit din Frigia-sumer, la graniţp cu Partia, şi Bactria(Persia).*

Un aspect important şi de reţinut, că dacii la origine au forst MONOTEIŞTI ca evreii , ca arabii, hetiţii sau alte naţiuni care credeadeau într-o singură ENTITATE SUPREMĂ CREATOARE care era IMANAET(lăuntric şi radiant din interior şi EMANANENT (omniprezent în exterior şi de jur-împrejur).Însă unele triburi dacice erau din geneza lor POLITEISTE ,închinătoare la mai mulţi zei egali în adoraţie, închinare şi putere creatoare din care unul era ales de ei să-l conducă pe zei.

De la regale Sarmis la Burebista, dacii au practicat SINCRETISMUL

Două credinţe practicate simultan sau în paralel sau în acelaş tim (una legală,alta ilegală),una public şi alta în ascuns. Fiecare trib dacic avea spirite, genii numite ZÂNE şi ZÂNERI ; ŞTITME şi MORGANI(spirite rele, halucinaţii malefice) un fel de serafimi, sau heruvimi sun un fel ,prin comparaţie cu DERZALES SERZAL sau SERG cu îl menţionează celţii, ca fiind UNICUL şi Dumnezeu străvechi al dacilor. În timpul unificării triburilor dace cu triburile tracice sau getice, sau făcut compromisuri. Iat[ ]n ce fel:- O dată cu consolidarea conştiinţei naţionale că toate triburile unificate au aceaşi zei, iar unii dintre ei sânt identici dar au nume diferite, prea ocupaţi şi preocupaţi să nu jicnească credinţa, convigerile şi cutumele celuilalt trib, dacii sau obişnuit mai mult cu zeii de rangul doi, cu spiritele protectorate şi spiritele călăuzitoare, mai mult decât cu CREATORUL lor UNIC şi NEVĂZUT , DERZALES-SERGALEX(SERGATEON). Oamenii au simpatizat ,au empatizat mai mult cu PUTERILE CEREŞTI inferioare CREATORULUI, poate că aveau şi ele viiciile lor „perfecte", erau mai „umani". Au ajuns mai îndrăgiţi. Nu spun că dacii voiau să abandoneze pe Derzales UNICUL pe SERG PERFECTUL GENERATOR pe KUGALLA-SFÂNTUL ÎNCEPĂTOR, dar până celebrau toţi aceşti zei,zeiţe, zâne ,zâneri, yele şi lele şi lellei (duhurile apelor) ale tuturor triburilelor se cam termina ziua şi mai trenuiau să şi lucreze.

Cei care au păzit această flacără au fost SERGII-LUGOJI HELMAGOS, VELMAGOS ;KAPTOBAII şi KTISTAII , şi OBARSOS-POLISTAII Întemietroii de neamuri şi aşezări.Clase preoţeşti sacre sau profane unii erau de HAR dinastic şi chemare harică , aţii erau de „mir" , şcoliţi din căpeteniile care nu făceau faţă pe câmpul de luptă sau nu mai dădeau randamentul necesar. Deveneau ALDERII –OBARSOS ,fiecarea era un ALDEA cuvânt dacic care însemna" CEL VECHI" înrudit cu cuvântul celtic „aolden" sau cel germanic „olthen" Cuvântul OLTEAN derivă din cuvântul dacic sau germanic OLTHEN- „din cei vechi" „chiar din străbuni" Limba sarmată era înrudită cu cea dacică în proporţie de 65% , dar nu cu cea tracică fiindcă nu avea cuvinte greceşti sau terminaţii elenistice la coadă. Limbile sau graiurile celtice erau înrudite în proporţie de 80% cu limba dacă, doar pronunţia era diferită. Un dac , chiar obosit de la muncă dacă era foarte

atent ,putea înţelege un celt , vorbind pe limba sau în graiul său local.celţii şi sarmaţii şi-au împrumutat zeii la daci şi dacii au împrumutat zeii la celţi, exemplu zeiţa LELE Matroana lelelelor ,sau pe LUGOJ, sau pe DACI, zeul AJUTORULUI NESPERAT(AJUTOR FATAL) . Zeitate celtică sau pe SARMODIN zeul din a două vatră a naţiunii celtice sau Zeul cetăţiii Sarmis . Zeu Sacru care amintea celţilor de sfârşitul paleolitucului începutul perioadei arhaice a migraţiilor (paleo-antichitate) Epoca bronz-fier perioada La Tenne-Haldschtat., când celţii veniţi din Cilicia şi Galatia au invadat Europa în două valuri uriaşe . Primul Val a fost Sarmis , al doilea Haldsctat.Aceştia fiind doi munţi şi două locuri sfinte pentru toţi celţii din absolut toată Europa. Acolo au fost salvaţi de un Zeu întrupat un SLAVATOR numit LUGOJ, în mod real un om al paleolitucului târziu un Cro-magnon R1-I acesta a devenit identic cu MESIA din BIBLIE adică avea acelaşi înţeles de SALVATORUL ŢARN sau TARANIS el a salvat de la moarte grupul migrator de celţi la SARMIS cetate celtică cumpărată de daci şi devenită capitala unionistă a CELTO_DACILOR_SARMAŢI , din SARMISEGETUZA- BAZIL(REGIA) ş închinată Zeului Creator TARANIS şi spiritului Său CHANOS-CHONANE(Conan).

Zeul ŢARN în celto-dacă este identic cu KRONOS la greci(CHANE la celţi) CRANE sau KRONIE la Sarmaţi sau DUMNEZE_TATĂL ,numit ŢARN sau TARANIS este identic cu DERZALES.

DERZALES ZERGALEX KUGAŢARN(Kugataron)

DERZALES_ ZERGALEX KUGAŢARN sau SFÂNTUL STRĂVECHI era numit şi ALDEA . Zeu aparţinând mitologiei daco-getice, având un cult de origine autohtonă. Este considerat fie zeu al sănătăţii, al energiei vitale al energiei positive, al inspiraţie DUMNEZEULUI HARULUI, Stăpân al lourilor extra-cereşti şi a adâncurilor (I.I.Russu) fie o divinitate subpământeană (I.H.Crişan). Un templu al lui Derzelas s-a zidit la Histria în sec al III-lea îen. Era numit ALDEA sau în celtă AOLDEN sau în germana veche OLTHEN , gluma că DUMNEZEU era OLTEAN are un sâmbure de adevăr…. În sensul celto-germanic,dau dacic-cosmopolit(dialect urban), în care înseamnă STRĂVECHI.sau: *"AICI MAI ÎNAINTE DE OM" el era numit şi TATES (ÎNCEPTUL NEAMULUI) cunânt dacic, celtic şi Germanic care nu are nimic comun cu latinescu PATER. TATES era TATĂ_NEAMULUI rădăcina cuvântului celtic TEWOTA (TEUTA)-TOATE NEAMURILE.*

Exista un zeu, un spirit înalt care un fel de arhanghel, care le reamintea oamenilor că DERZALES ALDEAŢARN(TARANIS) este în veci TATES-TEUTA (ÎNCEPUTUL NEAMURILOR) – TATĂL TUROR NEAMURILOR. Nu este un zeu diferit ci un ATRIBUT o *CALITATE DENUMITĂ POTRIVIT CU ACŢIUNEA ŞI ACEL HAR DIVIN*

A fost DIVINATATE a CULTURILOR PALEOLITICICE , adoptată de noii invadatori, :

Etrusci,latii, latinii,sabini, celţi (gali), zergomani,marcomani,saraţi,traci, agatârşi,daci,geţi, sasci(sxaonii) britani, hispanici catalani şi iberici –frigieni şi toţi ceilalţi care au venit din Asia Mică, Nordul Africii şi Mediterna. Şi au cucerit Europa pentru totdeauna , de 4500 de anii , cel puţin până azi. TATES –TEUTA a fost DIVINITATEA principală a unui grup MULTI-ETNIC, MULTI-NAŢIONAL numit TEUTANIS strămoşii antici ai teutonilor. Nu erau o naţie anume şi aveau în componenţă suficienţi daci care se simţeau alungaţi sau marginalizaţi în DACIA. Mai ănseamnă în celtă

T'EOU- THA- IO rădăcina clară şi fără eroare sau îndoilaă care înseamnă EU-SÂNT- ACESTA-S EU sinonimul barbar-EUROPEAN a lui IAHWEH de la evrei. Şi apărea scris pe absolut toate scuturile popoarelor din Europa. Probabil şi în limba dacă era ceva asemnător „IODA_IO" menţionat de Strabon , Pliniu ca fiind strigătul de luptă al Dacilor ,urmat de TUNĂR-RA'DERAZALLA. IODA-IO ar putea fi forma dacică a lui T'EOU- THA- IO . NUMELE STRĂVECHI a lui ALDEA_ŢARN(TARANIS). Dacă Calus, Lucanus sciitori celţi(gali-romanizaţi) nu au greşit, dacă strabon sau Aelius, sau Pamfius sau Ovidiu nu au greşit, atunci am convingere deplină sprijinită pe aceştia, că DACII se închinau la IODA_IO numit şi ALDEA şi DERZALES şi ŢARN şi KUGA-SZERGALLA . Dacii ănainte de luptă ămbrăcau „cămaşa moţii" o piele de animal sau sclav carne crudă sângerândă, asemeni celţilor şi germanilor şi chiar sarmaţii făcea acest lucru , vopsind-uşi trupul gol cu galben-ocru culoarea morţii trăgeau cu arcurile la ceruri şi strigau IODA_ION apoi TUNAR-RA'DEREZALES

(SĂ TUNE, SĂ FIE INDIGNAT, SĂ FIE ÎNDURERAT DERZALES) cam acesta este traducerea, dar IODA_IO înseamnă:" EU-SÂNT-ACESTA_EU!" era nu doar colona vertebrală a demnităţii umane , chiar postum şi după moarte a dacilor , dar era strigătul lor cu care strigau NUMELE DUMNEZEULUI UNIC, descoperit şi lui MOISE în SINAI. „ Şi vei spune fiilor lui ISRAEL, „EU SÂNT ACESTA SÂNT!" ma trimis la vois:-acesta este NUMELE MEU în vecie ,din generaţie în generaţie!" Exos-Şmoth cap .3

ZEII ŞI ZEIŢELE , ZÂNELE,ZÂNRII,MORGANII ŞI KUGA, IELELELE(YALLE), fiecărui trib în parte trebuiau adorate de toţi, ăn chip personal ,în plan familial şi unionist tribal de toate triburile cu ocazia unor sărbători commune. Se poate a aceste SPIRITE care slujeau CREATORUL să fi fost identice la aproape toate triburile dacice,sau nu dar fiindcă aveau nume şi atribuţii diferite de la un trib la altul , erau venerate de toţi ca fiind un neam. Astfel se întărea CONŞTIINŢA DE NEAM, dar apărea compromisul, Veneream mai multor SPIRITE şi ZEI sau SEMI_ZEI(OAMENI SFINŢI) şi

EROI, a umplut prea-plinul timpului şi a patosului la daci,faţă de o religie devenită încărcată. Şi în mod real nu mai aveau timpul fizic necesar închinării la DERZALES, cu timpul obişnuinţa , a doua natură a omului ,dacul a pus pe prin plan ZEII,ZEIŢELE,SPIRITELE şi SFINŢII(SEMI-ZEII) . Acesta a fost primul pas spre POLITEISM, convingerea personală ,dar şi colectivă că există mai mulţi zei.Fiecare om avea un zeu,protector sau un spirit protector şi altul călăuzitor.Şi un model în viaţă , un sfânt sau un erou zeificat(santificat) adorat de zei.

BENDIS ATTANA(ATENA)

BENDIS - Personaj din mitologia dacică adorată ca zeiţă a Lunii, a pădurilor, a farmecelor, a nopţii şi poate ca zeiţă magiciană. Unele reprezentări plastice ca bustul de bronz de la Piatra Roşie o arată cu sâni proeminenţi de unde şi presupunerea că era o divinitate adorată mai ales de femei, din această cauză se poate presupune că era socotită poate în primul rând zeiţa dragostei şi a maternităţii. Herodot menţionează în Istorii(IV,94;V,7) faptul că tracii au împrumutat-o de la daci.Tracii au adorată ca ZEIŢĂ FIINŢĂ_SUPREMĂ CREATOARE EGALĂ ÎNTRE ZEI.

La început Bendis era aspectul feminin al DUMNEZEIRII, destul de asemănător cu SLAVA LUI DUMNEZEU ca MANIFESTARE şi FIINŢĂ simbiot cu DUMNEZEU care era DUHUL LUI DUMNEZEU dar se manifesta şi separate ca MAMĂ A NATURII şi A FIINŢELOR VII.Capacitate a FIINŢEI lui DUMNEZEU de a scoate din EL ÎNSUŞI FIINŢA şi SLAVA care Îl înconjoară. În credinţa

dacilor, a celţilor,wigingilor,sarmaţilor sau a tracilor lua aspetul unei ceţe luminoase,lăptoase, se furişa pe lângă casele oamenilor şi le lăsa blănuri,carne, fructe, unelte şi schiţa lor pe o pile sau scoarţă.Se spune că se furişa şi lăsa instrumente musicale, nectar de fructe,lapte şi jucării din lut şi lemn.Şi dispărea lăsând în urmă un parfum de mirt

Şi răşină (tămâie) .Se spune că din era glaciară ,când oamenii trăiau în peşteri şi bordeie sub pământ ia ia învăţat pe oameni înţelepciunea, artele şi meşteşugurile.la ia învăţat pe oameni , zodiile,stelele cerului şi legile naturii(Legile lui Dumnezeu creatorul=Zemilsa). Alteori apărea în preajma bolnavilor sau a celor cu dureri incurabile şi lăsa ierburi şi minereuri măcinate in(pulbere) pentru tratament. Când se apropiau de ea rîmânea doar ceaţa luminoasă şi enigmatică şi obiectele lăsate.

Unii arheologi au comparat-o cu Diana zeiţa vânătorii, fiindcă dacii au representat.o deseori cu arcul în mână. Deşii este identică cu Atnea a grecilor şi cu HOKHMA-Şekina(SLAVA LUI DUMNEZEU DIN BIBLIE) În ea era înţelepciunea,priceperea,meşteşugurile şi arte şi îndemânare de a aface acele unelte,arme,mecanisme sau instrumente sau clădiri şi vase şi veşminte.)

LUGOJ LUGAJ LUGAS

LUGOJ zeitate daco-celtică-sarmată Lugoj la celţi,Lugoj la daci, Lugas la Traci ,Lugas la Hispanicii iberici şi Lugajav la Sarmaţi.

Are strică legătură cu ritul cu credinţa POLISTAILOR-OBASOS ÎNTEMEIETORII DE NEAMURI şi AŞEZĂRI VATROS sau VATROREX(Vătrari-) cu ritul CAVALERULUI TRAC.,căruia l sau dat de către istorici diferite interpretări deşi are doar una singură aceaia de migrator-explorator (colonist călare-explorator) în căutarea unui cămin,a lumii noi şi a resurselor naturale. CĂUTĂTORI DE PATRIE,ar fi şi mai clar. Cele două mituri nu se pot despărţii. Fiindcă au ceva comun toate popoarele antice venite ca invadatori, colonişti –exploratori au ajuns în sitatuaţii limită,situaţii extreme pentru om,în care viaţa lor era în pericol. Atunci din pădurile seculare ale Europei în diverse locuri apăreau nişte oameni , de obicei doar "un om" al paleolitucului inferior lor ,dar care îi salva. , În mod real un om al paleolitucului târziu un Cro-magnon R1-I acesta a devenit în mentalitatea noilor stăpâni ai Europei identic cu MESIA din BIBLIE. Oamenii neoliticului a culturilor „Cucuteni", Cultura" Varna", Cultura „Tarniţa",Cultura Cucuteni,Cultura „Agighiol",Cultura „Hamangia", erau semi-nomazi erau superiori ca spiritualitate şi au excelat în câteva domenii, ca artă, construcţii, brichetarea lemnului şi, olărit, veşminte şi construcţii megalitice uriaşe cu tehnici neconuoscute nouă. Mai mult ca sigur LUGOJ era un asemenea hominid CRO-MAGNON R1-I adevăratul băştinaş al Europei.

Aceşti umanoizi aveau noţiunea de specie, dar nu aveau noţiunea ,conceptul de naţie sau neam. Nu aveau simţul prorietăţii. Ci aveau foarte ascuţit simţul umanitar-comunitar fiindcă trăiau într-o societate colictivistă de tip"STUP" ca la albine. Totul era al tău şi totul era al tuturor, cu o singură condiţie ca altul să nu aibe înaintea ta o nevoie,o urgenţă mai mare de obiect sau unealta respectivă,chiar dacă era făcută de tine.Puteai intra în casa sau în magazia oricărui trib Cro-magnon R1-I , oriunde în Europa şi să iei orice obiect îţi plăcea sau aveai nevoie. Cu condiţia să laşi ceva în schimb comunităţi ceva la fel de util,necesar sau valoros, o altă armă, o altă unealtă, blănuri sau hrană.Din această cauză ei nu aveau noţiunea de furt. Nu aveau armată fiindcă

considerau că lumea este a lui Dumnezeu, nu este a cuiva anume.Nu se simţeau atacaţi şi nu aveau ideea de a ataca pe nimeni înafara vânatului strict necesar vieţii aveau doar MILIŢIE, nu aveau armată, nu aveau noţiunea de soldat, om care să ucidă om şi să apere în permanenţă sau să ocupe ceva anume.Aveau o societate tribal-comunitară. Toţi erau „tovarăşi" „fraţi pe drumul vieţii"

Ei bine un asemenea om unul singur apărea subit(neaşteptat) în calea noilor invadatori, sau poate mai mulţi, dar apărea doar câte unul;şi îi salvau salvau din situaţii limită, situaţii extreme Pentru oameni, grupuri de exploratori-invadatori . „ Aceştia erau „ COLONISTUL-EXPLORATORUL CĂLARE (MIGRATORUL-CĂLAREA) celebreu CAVALER TRAC.Şi SALVATTOR era LUGOJ.

Etimologia ar fi următoare:

În limba celtică Leug =negru, în dacă Zălug= înalt şi pământiu

În Sarmată Zeleg= Păros-tuciuriu şi descrierea este destul de exactă a lui CRO-MAGNON R1I

Şi a doua silabă ar putea fi în paleo-celtică „ Gaj" şi Sarmamată înseamnă „oprit în schimb"

În tracă Gajie înseamnă „oprit în schimb". În dacă „ Goj" = „oprit în schimb" „ în schimbul vieţii-în loc oamenilor"

Log= Jurământ sacru,făgăduinţă Paralog în tracă= Cuvânt de necălcat, jurământ ceresc-uman . Iar în dacă Zălog= garanţie pentru viaţa ta (în oprit în schimbul vieţii) sau jurământ sacru.

În greacă LOG şi LOGOS înseamnă CUVÂNT DE OM-JURĂMÂNT CONŢINUTUL COMUNICĂRII UMANE . din aceste două cuvinte sau cu aceste două cuvinte a fost denumit SALVATORUL acestor grupuri de exloratori-invadatori. A fost denumit LUGOJ . Conform legendelor antice a apărut în trei locuri , lângă Lion în Franţa , , în Catalania la Lugaj Los-Lucasj şi la Lugoj în România Banat. Unde erau TEMPLE SFINTE, locuri sfinte ale lui MESIA-SALVATORUL . Dar acesta se dăruia în schimbul lor, iar cei salvaţi trebuia să dea naturii „ ceva în schimbul vieţii lor, a salvării lor" Numele acestui salvator era format din culoarea lui PĂROS-ÎNTUNECAT şi „ JURMÂNT(OPRIT ÎN SCHIMB) pe data de 1 Agust şi 1 ianuarie erau sărbătorite conform mărturiiei textelor latine a lui marcianus gratzianii şi a lui Cezar, că în aceste zile se celebra acest festival al ZEULUI MERURIS_JUPITERI *:" numti de gali şi de iberci şi chiar până la darnadani LUGAS" De multe ori preţul la schimb însemna să faci ceva cu preţul sacrifiului uman . De obicei erau salvate din viituri, alunecări de teren animale ,păsări şi alţi oameni. Şi trebuia să regeneerezi natura chia cu preţul vieţii tale. La fel făcuse şi acel LUGOJ SALVATOR ÎNTINAT-PĂROS, „ÎN SCIMBUL VIEŢII TALE" probabil, Salvatorii lor au murit în locul lor.....este posibil,este o variantă istorică logică şi demonstrabilă. Seamnănă cu ce a spus Iisus:"nu este*

dragoste mai mare în om decât de bună voie să-ţi dai viaţa pentru prietenii tăi".”-Evanghelia după Ioan. Celţii, Bastarnii, Marcomanii, ibericii –gali, germanicii,dardanii ,garii (garmanii) agatârşii, dacii,tracii şi sarmaţii credeau şi iubeau pe acest LUGOJ, pe care romanii lau confundat cu JUPITERI-DESTINUS_MERCURIS Jupiter ascuns în Mercur.

Se spune că din Bendis a ieşit o fică Lele şi Besna Baszna la celţi probabil BEZNA în limba dacă :" ÎNTUCIMEA ADÂNCĂ"sau „ÎNTUNECIMEA ÎNŢEŢOŞATĂ" a devenit atributul negativ a diavolului a RĂULUI „PEZMA „ la celţi sau „PIZMA" la daci „POZMA" la Sarmaţi este echivalentul lui Satan Diavolul (tata dracilor).Lele a avut multe fiice nume Yele Yele ZAGER(Yele Zagăr) Yele Valter(Vâtar) Vâltoare.Spirite a le apelor, lacurilor,râurilor,ale râpelor a mlaştinilor erau legi sensibile ale ECOSITEMULUI VIU FLORĂ-FAUNĂ, ceea ce noi numit ECOSITEMUL VIU.

- **BISNA-BEZNA-BASNA**

Bezna este un amalgan un complex de fnomene natural care preced hazardul natural(dezastrul).Bezna este un SPIRIT nu zeiţă, este o fică a lui ATHANA –BENDIS=SLAVA LUI DUMNEZEU (DERZALES – ALDEA ŢARN(TARANIS).

Ea apare la Vikingi Beznorge , la ceţi Besna şi varianta irlandeză Bisna, în Tracă Basna, iar în Sarmată Buzna sau Nevala=Neaşteptă. În limba dacă „ Benzna-Năvala”.

Ea iniţial avea aceaşi poziţie ca BENDIS şi acoperea măreţia lui DUMNEZEU CEL UNIC, în chip pământesc, în sraturile atmosferice. Dar conform religiei celtice şi tracice , de aici presupunem că asemănător era şi la daci:- Bezna sa apucat să judece singură pe oameni şi să se răzbune, fiindcă ea a fost aleasă să de DUMNEZEU la POTOPUL CU APĂ, a fost favorita lui DUMNEZEU – DERZALES,atunci când BENDIS urma să fie RAR_VĂZUTĂ şi nevăzută. După POTOP, când a avut mână liberă a prins gustul de a fi asemeni CREATORULUI =ZEMISLA în dacă SEMASLA în celtă ZAMASLA= în tracă. Ea aprovocat DEZASTRE şi a adus JUDECATA şi NIMICIREA multor neamuri de oameni şi soiuri de animale după cheful şi capriciile ei. Atunci a fost despărţită de Bendis şi aruncată din cerurile spirituale doar în cerul-pământului(peste faţa pământului).De furie nu a urmat căinţa ci sa alăturat lui Pizmor (Pizma)=Diavolul la popoarele Europene, daci,traci,sarmaţi ,celţi era acelaşi cu Zeul MALUS de la etrusci şi latini. Se spune că în locul ei DUMNEZEU şi-a creat o altă interfaţă, un alt SPIRIT asemănător numit Cheasza-Zmega(la celţi) sau SMOG, la Traci Jgheaţa, la Daci Ceaţa. Bezna provoacă dezastre naturale întunecând cerul deaspura oamenilor făcând-ui să creadă că DUMNEZEU este AUTORUL acelor dezastre, ca oamenii să dea vina pe EL,să-l condamne în inma lor ca VINOVAT. Făcţnd-ui să creadă că a venit apocalipsa, *„JUDECATA –DE_APOI”*. De fiecare dată CREATORUL=ZEMISLA a salvat viaţa şi formele de viaţă ale lumii, dovedind-uşi dragostea şi dovedind că El nu a creat lumea srpe a o distruge spre a risipi făfă cuget tot ce a creat, tot ce a sperat şi a rânduit să existe. Repet faptul că nu era zeiţă, ci un SPIRIT CERESC al NATURII care nu avea FIINŢĂ PROPRIE PERMANENTĂ, ci se întrupa se personifica(devenea vie,era trezită la viaţă) doar la anumite date,cicluri de ani, sute sau mii de ani şi doar la anumite date .Având în ea un complex de fenomene naturale. Besna este un ÎNGER –CĂZUT.

YELA

Iela era o fică a Spiritului Feminin Bezna(Basna în tracă_Besna în celtă) acesta ar corespunde unui ARHANGHEL-DE RANG SUPERIOR după înţelegerea de azi a BIBLIEI,dar un Înger căzut despărţit de Athana-Bendis=Slava lui Dumnezeu . Iela era alcătuită din energie halucinogenă şi feromoni(duh de femeie) ea a avut fiice şi adepte dintre oameni, dintre femeile oamenilor care au devenit spirite neodihnite IELE.. Aveau şi o calitate pozitivă deşi erau prim menirea lor spirite malefice letale. Ele triau credincioşii daci de cei fără nici un fel de credinţă sau discernământ. Ele

îndemnau pe călători să mânânce muşchi de pin (narcotic halucinogen mai puternic decât heroina) , să consume rapiţă , cânepă (leacul câinelui).Cei prinşi în mirajul lor erau pierduţi definitiv inclusiv mintal. Unii arheologi cred că erau zeiţe. Nu formau în mintea dacilor conceptul de zeu.FIINŢĂ –CREATOARE DE SINE STĂTĂTOARE (CU FINNŢĂ PROPRIE PERMENENTĂ) , ele fiind forţe ale naturii care se personificau doar la anumite date pe an şi doar la anumite ore. De exmplu în timpul unei aure boreale sau au unui fenomen asemănător, doar în prezenţa sulfului şi fosforului în atmosferă sub formă de ceaţă (gaze toxice letale ,halucinogene).De multe ori colaborau cu Merghane şi Zebe la celţi (Morgane) fice ale lui Morgan Spiritul Morţii.De aici a derivat mitul Delirului Creat de anomaliile naturii-a apărut mitul şi ritul „FATA MORGANA".Dar nu aveau întotdeauna legătură. Un dac credincios nu se lăsa ispitit ,consuma întodeauna lapte în vaporii de sulf şi fosfor sau monoxid de carbon din ceaţa şi turbăria din mlaştini şi aruncau în aer 1 l de ţuică de ienupăr sau mied. Temporar vapori de alcool dizvolvau componenţa şi efectele sulfului sau a monoxidului de carbon. Suficient cât să pleci de acolo.Yele erau feneomen naturale rar întâlnite de tipul curbării luminii şi reflexie captată inversă. Sau lumina unui curcubeu prelungit unde aerul era rarefiat. Dacii le alungau pe data de 1 Ianuarie sau de Sânzâiene în Aprilie-Mai (acum corespunde cu ultima zi a Rusaliilor)

MERLANUS_MÂRLAN- TAPEU'PROSTE

Zeitate ceto-dacă şi germano –sarmatică denumitî şi Tapeo Proste zeitate a Prostiei , opusul Înţelepciunii spirit care te ţinea departe de ATENA-BENDIS SPIRTUL ÎNŢELEPCIUNII, SLAVA lui DERZALES ALDEA_ŢARN(TARANIS) era gonită de ROSALION sau SÂNZÂIENE la celţi,dardani,marcomani,germanici şi la geto-daci cu focuri pe dealuri şi cu strigăte pe uliţele satelor şi cătunelor. Pentru a alunga Prostia cea păguboasă dintre oameni. Fapt pomenit şi de Solomon :"Înţelepciunea aprinde lumina pe înălţimile pline cu neguri. Înţelepciunea strigă pe uliţe şi străzi :"Nebunilor până când iubiţi prostia ?" Eclesiast şi Proverbe. Erau strigate pe ulţele satelor din Europa. Pilde şi erau pomeniţi zeii-zeiţele,spiritele naturii cereşti şi tereste, zânerii,zânele , lele şi toate yelelele , sfinţii kugai-polistai şi kugaii – ktistai şi toţi eroi şi mai presus era strigat Derzales

ALDEA-ŢARN(TARANIS)

CAVALERUL TRAC - Tânăr zeu al tracilor balcanici şi danubieni, reprezentat călare, adesea în

scene de vânătoare. Atributele şi originea zeului sunt deocamdată obscure. Numit "Theos Heros" - stăpân căpetenie, mai apoi semizeu de origine muritoare iar în varianta romană, "Deus sanctus Heron", unele imagini ale călăretului trac sunt însoţite de inscripţii unde numelui "Heron", "Heros" îi urmează adesea diverse epitete: "Invictus" - Nebiruitul, "Aeternus" - Veşnicul, "Katahtonios" - Stăpânul morţilor, "Ktistes" - întemeietorul de neamuri, mai des "Vetespios". Iconografia românească l-a păstrat în chipul Sf.Gheorghe.

GEBELEIZIS sau ZEPAD- GERUDA(GERALLA)

GEBELEIZIS - Zeu geto-dacic al cerului înnourat şi pluvial, diriguitor al furtunii şi al fulgerelor, în onoarea sau împotriva căruia dacii trăgeau cu arcurile (după unii istorici spre a purifica faţa zeului ceresc risipindu-i norii, după alţii spre a-i reproşa norii excesivi, aducători de grindină şi de trăsnete primejdioase pentru păduri, gospodării, grâne şi pentru viţa de vie). Această practică e înregistrată şi în alte zone geografice, tirul aglomerat de săgeţi şi strigătele masive puteau creea curenti de aer ce risipeau norii (V.Kernbach). Gebeleizis e amintit numai de Herodot care îl citează imediat după Zamolxis ceea ce a dus la false presupuneri că cei doi s-ar confunda. În iconografia românească s-a păstrat ca Sf.Ilie. Egalius Metius poetul Umbriei şi istoricul latin spune că Dalmaţii,galii(celţii) dardanii până în Dacia au istoria aceasta. Când lumea era îngheţată a trăit un om numit SEMNUS-NUI căci el este cel ce a născocit semen şi imagini pentru literele scrisului. În acele vremuri Zamisle sa certat cu fiul său Gebulgus – Geralalla . Era spiritual zăpezilor veşnice a vântului mai rece ca Hadesul şi a gheţii de "o mie de ani" . Răul Malus a aruncat trei stele pe pământ şi a ăcut să moară lumea uriaşilor a ciclopilor a reptilelor uriaşe(dragonilor) şi jumătate din făpturile de atunci au murit Acest lucru la făcut în ascuns fără ca Dersalus să ştie . Furios unul dintre zeii ce sfinţi şi înţelepţi sa mâniat pe Creator, chiar pe tatăl zeilor, cî a permis tacit ca răul să dsitrugă lumea şi să lase răni adânci. Şi a îngheţat pământul mii de ani. Iar în aceste mii de ani a păstrat în gheaţă şi în rocile munţilor acele făpturi :şi le-a refăcut, dar Tatăl zeilor nu a voit să le redea viaţa. Aducând în lume alte animale asemănătoare lor ,dar diferite şi cu totul schimbate.Atunci a fost un potop cu multe inundaţii ce au acoperit lumea locuită. Şi SEMNUS a trecut şi trăit. Atunci Derzales a luat înfăţişarea unui om şi a rupt zăgazurile apelor termale de sub pământ şi a dopurilor vulcanice şi gheaţa sa topit .Atunci a fost potopul. Acest om a scos pământ din gheaţă şi a topit gheţurile după mii de ani mai mult ,a făcut ca apele lui Valor(Valur) Poseidon să se tragă şi a scos pământ de sub ape. Atunci sa infuriate Gebulgus şi sa luptat cu omul acesta .În timpul luptei Gebulgus şi-a dat seamă că se luptă cu Creatorul zeilor şi ia părut rău amarnic. Dar a voit să sileascâ pe creator să lase lumea în puterea lui sub gheţurile cele veşnice , o lume a zeilor,fără ca Răul să mai lovească lumea fiindcă nu-l a lui. Şi a refuzat să desfacă gheaţa, să topească gheaţa de pe faşa munţilor şi a pământului. Reproşind-ui Creatorului că a permis Diavolului să lovească lumea, că sa răzvrătit mai presus de zei şi tot ce este vrednic de închinare, iar El a tăcut ,a permis catastrofe greu de închipuit şi mai ales de trăit în ele, în interiorul acelor dezastre. Toate aceste vorbe le-a auzit SEMNUS care la barbari şi la dardani şi dalmaţi se numea Zgerar , Zgarar se numea la gali.El a trăit în ape şi după ce apele sau tras de pe faţa pământului. Iar Jupi care este Zmisla (Genitur PATER_DEORUM) la lovit pe Gheballa în plex şi ia luat suflarea rece. Şi lumea sa încălzit în ani, în luni şi în ceasuri. 160 de zile apele gheţurilor şi cele termale au acoperit lumea. Zemisla a voit să dea

pământul,uscatul omului şi animelor cele noi cu sânge cald.Dar nu la socotit în aceaşi clasă de nesupunere şi rebeliune cu MAGNUS MALUS (Diavolul) care Ilirii şi dardanii îl numeau Pizmeriu iar galii.Pizsmor. Şi a văzut cum Gebelgum – Geralla a refăcut toate animale străvechi, le vindecase arsurile şi le-a păstrat adormite în gheaţă.Văzând atât de multă compasiune şi iubire pentru toate făturile le-a trezit la viaţă, înă nu pe toate.Şi la înobilat cu o autoritate, acea de îngheţa arsurile şi rănile şi de a a ţine sub gheaţă microbii şi bolille care ucid lumea.la dat în puterea lui izvoarele , freatice, şi debitul lor, fulgerele şi apa norilor, care nu au voie să se amestece,parte din ape,parte din gheţuri şi din lupta lor vine gerul, frigul cumplit şi furtuna. Astfel apele de sus şi ele de jos se luptă veşnic ,fiind oprite,tăiate doar de fulger şi tunet.În amintirea acelei lute între lumea veche şi cea nouă dată în putere omului.lar numele lui SEMNUS cel ce avăzut aceste lucruri şi le-a scris primul cu semen a fost NUI(Nimic-Viu) Zgerar.După Potopul zecilor de inundaţii,după topirea gheţurilor ,oamenii au ieşit de sub pământ şi din peşteri şi sau lărgit mult numărul lor ,apoi sau răspţndit pe pământ,iar Gebulg a fost legat şi împiedicat de CONSILIUL ZEILOR CEI SFINŢI ŞI ÎNŢELEPŢI să coboare lumea gheţurilor sub pământ şi nu l sa îngăduit să ucidă pe oameni.În acele vremuri Morganus (Hades)a fost obligat de Zei să lungească mult zilele oamenilor.Dar la sfârşitul acestor lucruri, li sa măsurat viaţa la 120 de ani după lungimea pielii lor 120 e degete,ca să nu fie aidoma ca ZEII CEI ETERNI! GEBUGLGUS a rămas , dar puterea ia fost ascunsă în două locuri în GHEBEEA care este între Dardania şi Dacia şi iar cealaltă paret ăn Bulga Belgium."

Citatele au fost din manuscrise antice romane.celto-romane şi Dalmato-romane.

Iulius Cezar , Commentarii de Bello Gallico 6:17-18

^ Marcus Annaeus Lucanus. Bellum civile , Cartea I, ll.498-501

Egalius Metius ^ CIL XIII, 06572 , CIL XIII, 04507 , CIL XIII, 06455

• ZÂNĂ-SENA-ZXENA

Este un SPIRIT CERESC IEŞIT DIN DUMNEZEU. Dacă echivalăm cu înţelesul biblic în care au fost educaţi toţi europenii în ultimii 2011 ani, atunci ZÂNA(ZINA) sau SENA ar fi echivalentul şul cheruvim-şadaim de rang foarte înalt APROAPE CA DUMNEZEU,dar nu era ZEIŢĂ. Cuvântul dac pentru ZEIŢĂ era PONOSA (în celtă PONESA) sau ZIŢA (SITA =în celtă) PONOSSA în Sarmată.După creştinare denumirea de de PONOSSA a căpătat înţelesul rău(peorativ) de belea,neacaz mar, necaz repetat. Mai précis *"NECAZ-PEDEPSIT"*, fiind ponoasele care le

sufereau păgânii (paganus) ţăranii care nu se creştinau sau practicau pe ascuns credinţele străvechi euro-dacice.Aceste necazuri se materializau în pedepse,persecuţii ,calomni şi oprobiul(batjocură publică) şi marginalizare socială prin îndepărătarea de BISERICĂ, izolarea de comuniatea umană activă.Nimeni nu dorea ponoase şi cu timpul au renunţat la PONOSSA sau ZÂNE şi au rămas doar în cântece,colinzi şi legende.

Zânele nu aveau iciodată aspect şi attribute malefice-diavoleşti. Fiind Îngeri de RANG ÎNALT care locuiau cu oamenii şi aveau în pază CREAŢIA. O vegheau,o păzeau , o ajutau ,o susţineau şi o apărau miltar folosind-use de puterile lor PARANORMALE (anormale oamenilor), puteri naturale şi fenomaene naturale rar întâlnite,denumite a ANOMALII. Fie POZITIVE ,fie NEGATIVE(CATACLISMICE).Fiecare animal,fiecare specie de animale ,păsări,vite ,reptile,pomi sau bvegenatţie,apele,şi munţii , câmpiile aveau ZÂNELE lor protectoare-călăuzitoare şi susştinătoare. ERAU SPIRITUL LOCULUI. Numite şi TARGHOST şi DRAGGHOST =dragostea Locului(dragostea Creatorului faţă de acel loc).Erau sinonime cu frumosul,iubirea,dragostea, mângăiere şi melancolia.

- **ZÂNER-SENER-ZENEREG**

Existau şi ZÂNERI de sex masculine. Aceste fiinţe terestre erau SIMBIOŢI, unii se întrupau periodic,ciclic alţi posedau trupul unui bărbat sau femei.Pe care îl locuia până la deces. Oricum aceste personae dispăreau în sălbăticie, în locuri neumblate de oameni,sau foarte rar umblate. Nimeni nu ştie cum murea un ZÂN (Zâner) sau o ZÂNĂ.

- **ZAM-ZAMMAN**

Zam = Om trupesc (Om cu trup) Zom = Om duhovnicesc (Om energetic ca sumă a sentimentelor şi a infirmaţiei care o are pe cale moştenită şi care o acumulează el)

Zam este UN SPIRIT ÎNTRUPAT şi este echivalentul lui ADAM din Biblie. Conform credinţelor din Europa Zam a fost creat de Zamisle=Creatorul Aldea(Olden/Olthen)= Străvechi în munţii din pustia lui Hita(hetiţi) în Munţii LU-CRAMEN în celtă LUGOSTEAN ,Lugberg în germanică antică,LOGOCREAMĂN (Munţii Stâncoşi şi negrii din Pustia Sinai .Acolo credeau Europenii că între Ofir şi Măru(Merru) adică între Iudeea –Madian şi Etiopia Dumnezeu a făcut pe om . Întâi a

făcul o ZAMAL o piele care să-l placă omului şi a făcut-o s-o schimbe vreme şi albă şi roşie şi neagră şi arămie. la făcut organe ,oase şi simţuri ;şi ia întocmit după perfecţiunea LUI ,după Însuşirile LUI .

"Un ZAMALA =trup de carne(fizikon) a pus trupul în piele : şi pe omul care locuia la EL, la pus înlăuntrul trupului Lui la pogorât la viaţă în sânge şi în carne simţitoare, ca adormită şi a făcut să fie vie şi a suflat suflarea de viaţă în nările lui.Suflarea umblă în tot trupul omului curăţind-ul şi orice spurcare a omului se curăţă cu următoarea suflare . Dar numărul umblării SUFLĂRII DUMNEZEIEŞTI şi MIJLOCIRII la DERZALES este de 43.800 de rugi apoi se urcă la KUGAŢARN la ZEMILLA_ALDEA .

Curios este exactitatea celor 43.800 de suflări ciclice. 365 de zile = 120 de ani, maximul atins de om, îngăduit omului să trăiască n trup de carne.

^ Marcus Annaeus Lucanus. Bellum civile , Cartea I, ll.490-4908-501

ZEMILLA_ALDEA = CREATORUL STRĂVECHI, SEMALA(SEMALON)-OTHEN= în celtă,bură sau limbile germanice. Iar această fiinţă care avea piele=ZAMAL şi trup simţitor şi viu= ZAMALLA , a fost numită ZAM în dacă, ZOLME (SOME) în sarmată. ZAMMAN (Seman) în celtă, bură dardană sau în germanica antică. Acest ZAM a umplut lumea şi a ajuns în în TARANIS (PĂMÂNTUL LUI DUMNEZEU) sau EUROPA., mai întâi în TARABAST (Pământul bun. "Ţinutuş Plin cu belşug") apoi în TARAGERLLA (Ţinuturile îngheţate)

"În aceste locuri celţii , germanii, dardanii toţi până la sciţi şi sarmaţi îşi li se revela din ceruri cum a fost întocmit omul, unde şi rostul lui pe lume. În aceste locuri se ridicau un telplu(Kelt) un Zamschat în care se amintea facerea omului,rostul lui şi răspândire lui în lume cea creată de Zemisla Aldea =Creatorul Stăvechi.O lume plină cu zei şi spitrite terestre care locuiau mpreună cu oamenii şi animalele.Căci aşa credeau ei şi erau convişi puternic . Şi credinţa acesta nu era o legendă ci mergeau în peşterile lor şi aveau râpele lor unde ereu oasele unor oameni străvechi, şi animale mari şi dragoni şi oase de reptile şi de urşi şi porci de apă prinşi în sdimente şi rămaşi în piatră. Şi cu acestea îşi întărea convingere că nu se mint pe ei şi pe urmaşii lor !Acolo li se arăta Ţara Hitattala(Hitatalma=Hitiţii şi Munţii Lugmunt (Lugberg)=Sinai în ţinutul cel mare şi necuprins al Ţării Măr(Merru)=Etiopia-Africa, unde a fost prima oară întinsă o ZAMAL =piele şi a fost aşezată în ea o ZAMALLA=carne simţitoare adormită şi a fost trezit întâiul om şi având suflare şi tot ciclul suflărilor până la morg în braţul lui Morgan(Morţii)"

^ Marcus Annaeus Lucanus. Bellum civile , Cartea I, ll.490-4908-501

Curios este că că toate popoarele din Europa foloseau etimologic aceaşi rădăcină pentru aceste cuvinte.Practic fiind doar pronunţate altfel.Şi acest lucru dovedeşte că toate limbile din Europa au rădăcină comună în paleo-istorie ,fiind probabil GRAIURI,DIALECTE , nu limbi şi pe scheletul lor sau format limbile naţionale în chip distinct.

Pracic pentru cuvântul om toate popoarele, celţi,iberici,britani, vikingi, motani,gorani, garmani,germani, dardani,traci,iliri,sarmaţi,dalmaţi şi daci foloseau aceleaşi cuvinte pronunţate doar altfel .

SOMES este SPIRITULOMULUI sau OMUL SPIRITUAL(energetic) din care derivă cuvântul OM din româna modernă.

SENSUL NEGATIV,PEORATIV ZAM= LOC PENTRU NEBUNI

Probabil puternic influenţa de Religia creştină care căuta perpetuare omului lăuntric,omul-duhovnicesc. Acest lucru a marcar şi definiţia mentală a cuvintelor în mintea daco-romanilor (românii) care au eliminate cu timpul cuvântul ZAM =OM TRUPESC , în favoarea lui SOMES(ZOM) =OM . Cuvântul ZAM a căpătat seminificaţia de RĂTĂCIRE,NEBUNIE,PIEIRE.(sub influenţa creştină care spunea că omul trupesc este nebunie, alergare în zadar. Şi prietenia cu lumea cu omul lumesc este vrăjmăşie cu Dumnezeu).

Posibil sub influenţa acestei credinţe, poporul dac-romanizat (românii la formarea lor) au ales cuvântul ZO şi forma OM ,şi au renunţat la cuvântul ZAM. Pe teritoriu României fiind trei localităţi cu acest nume. ZAM-Hunedoara, Zam –Alaba Iulia, ZAM –Olt. Şi ăn toate aceste localităţi există OSPICII sau Azile de abandonaţi şi personae cu grave dizabilităţi) Şi nu întâmplător românii au ales aceste localităţi ca loc pentru OSPICII . având undeva adânc întipărit forma peorativă , a cuvântului ZAM , asociind de zorii alcătuirii neamului românesc acest cuvânt cu percetul creştin : "OMUL TRUPESC ESTE NEBUNIE şi ALERGARE ÎN ZADAR" . Au asociat ndenumirea, înţelesul de ZAM =OM TRUPESC , cu un loc special pentru nebuni şi cei pierduţi irecuperabili pentru societate,abandonaţii şi alienaţii mintal).

ZAM=dacă

SZAMO=tracă

ZAMMAN= celtă

ZOLMAN=germanică

ZAMLAN=dardană

ZAMAL=helvetică-cimbră, hermană.motană, garmană(goţii)

SAM=iberică

SZOMA,ZOM=sarmată.

Nu tăgăduiesc faptul că aceste naţiuni şi-au dezvoltat independent,o limbă proprie,o cultură proprie,dar doate au o moştenire comună de 16.000-60-000 de cuvinte commune dar pronunţate diferit şi idei religioase şi credinţe commune. Singurii cu care europenii, nu au făcut front comun au fost latinii,harpii,cambrii,umbienii , aspargii (latii) ,latinii,sabinii şşi etruscii. Naţiuni de origine Mateză-Cartagineză (African –Mediteraniană Rift Vestic).Care au colonizat Italia până la Alpi. Unde de la zei la limbă este vorba de o limbă clar diferită.

KOGAIONON - Mitologicul munte dacic în care a fost sediul lui Zamolxis sau locuinţa marelui preot dac. Semnalat de greci, muntele nu a fost identificat. Presupunerile au adus în discuţie celebre vârfuri muntoase precum Gugu, Ceahlăul, Dealul Grădiştii, Omul, fiecare cu argumente pro şi contra. Anumite asemănări semantice din unele izvoare greceşti impun prima ipoteză, semnificaţia numelui îl impune pe Omul, de asemenea Sfinxul pare să aibă o semnificatie simbolică deosebită. Dar toate sunt ipoteze romantice. Strabon scrie despre peştera de retragere a lui Zamolxis: "Tot aşa şi acest munte a fost recunoscut drept sacru şi astfel îl numesc şi getii; numele lui, Kogaionon, era la fel cu al râului ce curgea alături."(Geografia,VII,3,5). Acest citat lansează o interesantă ipoteză: numele mai important ar fi al râului după care a fost numit şi muntele deci muntele este lângă un râu însemnat (poate nu doar din punct de vedere al debitului). Găsiţi prezentat mai jos un fragment dintr-o hartă veche care reprezintă râul Cogaeonus, prin suprapunerea hărţii antice cu cea a României moderne, acest râu se identifică cu Bicazul, care trece pe lângă Ceahlău, munte care a inspirat mulţi poeţi şi scriitori români de-a lungul timpului, aşadar un argment solid în favoarea identificării Ceahlăului cu Kogaiononul.

Hartă din colecţia "A Classical Atlas to Illustrate Ancient Geography" de Alexander G. Findlay, Harper and Brothers Publishers, New York, 1849. Preluată de la adresa: http://www.lib.utexas.edu/maps/historical/macedonia_1849.jpg

Deasemenea, se ştie că lui Zamolxe dacii i-au construit o locuinţă mare în peşteră, deci pe vârful muntos trebuie să se afle ruinele acestei locuinţe în peşteră. Autorii menţionează că dacii îşi numeau preoţii "călători prin nori" ceea ce propune pentru localizarea acestui munte un vârf foarte înalt. Peştera mitică a lui Zamolxe ar fi putut să aibă întortocheate galerii ceea ce ar explica dispariţia lui.

PREOTII DACI - În literatura de specialitate, se întâlnesc trei categorii de preoţi:

1.KAPNOBATAII - "umblătorii prin nori". Explicaţia denumirii s-a pierdut în negura timpului. Probabilitatea cea mai mare o are călătoria în munţii cu vârfurile înconjurate de nori, deci, în chilii asemănătoare călugărilor de azi. Se înţelege că trăiau în simplitate, regim alimentar şi în meditaţie în faţa zeului lor (şi de ce nu poate şi al nostru pentru că există izvoare care ne spun că dacii credeau într-un zeu suprem căruia nu îi spunea numele, nu de frică, ruşine, sau alte motive, ci pentru simplul fapt că nu îi puteau exprima complexitatea).
2.KTISTAII - "întemeietorii de neamuri". Făcând apel la atât de controversata "interpretio graeca" pentru a sublinia posibilitatea ca grecii să se fi înşelat: un posibil înţeles al numelui acestor preoţi era "întreţinătorii de neamuri", "vindecătorii de neamuri", deci renumiţii medici daci. Ca o dovadă în plus aceeaşi observaţie se potriveşte şi polistailor: "întreţinătorii de oraşe" sau cavalerilor traci: "întreţinătorii de neamuri", "apărătorii de neamuri". Aceşti preoţi erau renumiţi prin tehnica lor de vindecare prin care începeau cu sufletul şi continuau cu tratarea trupului. De aceea aveau probabil nevoie de religie sub o formă pe care nu o mai cunoaştem azi (sau poate da: bioenergoterapia). v.Derzelas.
3.POLISTAII - "întemeietorii de oraşe". La această castă preoţească denumirea ei îi propune ca şi membri pe învăţători care trăiau în oraşe unde erau sanctuarele (vezi calendarele şi care nu erau potrivite ascetismului). Avem celebre exemple pentru a susţine această teorie: Zamolxe, Deceneu. Aceşti preoţi-învăţători excelau în ştiinţe (fizică, astronomie), morală, psihologie, filosofie, ultima, implicând şi religia.
4.PREOŢII LUPTĂTORI - Strabo menţionează că tinerilor preoti daci li se predica curajul. Aceştia fiind lipsiţi de teamă. Pentru ce altceva decât pentru prezenţa pe câmpul de luptă? Rolul lor de a îmbărbăta oştenii, sau ca medici-militari, este o prea simplă, rolul lor fiind, probabil, unul mult mai

complex. Aşadar o nouă castă care nu a fost înţeleasă de autorii antici deci nu a fost menţionată decât de Iordanes care ne spune că "armata lui Filip al Macedoniei fu împrăştiată de preoţii geţi", aşadar propunerea îşi găseşte argumente, deloc de neluat în seamă. Şi aici există un exemplu celebru: preotul-vicerege Vezina, care a luat parte la lupta de la Tapae. Este posibil ca preoţii, bărbaţi fiind, să fi fost organizaţi în momente grele sau în mod uzual, în contingente speciale de războinici sau medici, auxiliari, etc.

RITUALUL DE ZEIFICARE - Se poate observa un fel de cale pe care marii preoţi trebuiau s-o urmeze. Să cunoască mari religii şi concepte filosofice chiar dacă nu aderau la ele. Aici se poate menţiona că probabil nu este vorba de o instruire a preoţilor daci în ţări străine deoarece ei deţineau cunoştinţe pe care egiptenii şi grecii nu le aveau. Cu siguranţă, un flux de la daci la egipteni şi greci e mult spus, mai corect ar fi un schimb de experienţă, dar devărul este ascuns în izvoare antice pierdute. Apoi marii preoti întorşi pe pământurile natale se asociau cu regele. Din nou se poate considera că preoţii nu-şi convingeau regii să li se asocieze ci doar urmau un obicei existent deja (există ca exemple, Zamolxis, Decenu, Vezina). Undeva în acest răstimp, marii preoţi trecând de un anumit prag, o anumită probă complexă, sunt zeificaţi. Oricum este foarte probabil, că dacii aveau nişte legi foarte vechi după care se ghidau cu stricteţe.

ZAMOLXE - Controversele asupra personalităţii lui Zamolxe au început să apară odată cu menţionarea lui de către Herodot şi continuă până astăzi. Părintele istoriei, reproduce poveşti care spun că Zamolxe a trăit în ultima jumătate a secolului al VI-lea îen şi nu a fost un zeu închipuit, ci un daimon. De altfel el este considerat unul din cei trei profeţi ai lumii (Zamolxe, Zaratustra şi Moise), însă numai despre Zamolxe există izvoare "ştiintifice". De ce a devenit aşa celebru acest "rege al nostru [...] ca zeu ce este" (Platon,Harmides,156)? Pentru că a fost un erou civilizator, un preot venerat de toate castele: de kapnobatai care i-au moştenit obiceiul de a trăi retraşi, de ktistai care au învătat meşteşugul vindecării de la el, de polistai care nu se ştie de unde deţineau fantasticele cunostinţe pe care le predau mai departe, de "preotii-războinici" (şi ostaşi) care rosteau numele lui în bătălii, de regi care se pare că au preluat belaginele de la Zamolxe. Cât despre retragerea lui în peşteră şi apariţia după 4 ani nu a avut rolul de mister iniţiatic ci a fost o lecţie pentru poporul care poate nu mai urma vechile legi (acest domeniu al pildelor în care dacii excelau, 4 ani fiind poate perioada în care poporul s-a convins de necesitatea învăţăturilor sale). În plus această situaţie pare să se potrivească cu momentul când Zamolxe redactează (sau mai corect spus le rescrie adaptându-le condiţiilor contemporane) necesarele belagine. Dacii au recunoscut în Zamolxe, omul complex demn de luat drept model, zeificarea venind în mod natural.

BIBLIOGRAFIE:

1. ELIADE Mircea - DE LA ZAMOLXE LA GENGHIS-HAN

2. PETRE Zoe - PRACTICA NEMURIRII. O lectură critică a izvoarelor greceşti referitoare la geţi